നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

പി[1] xxx

v.

ഉത്തരാഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും

(2022 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903)

2022 ജൂൺ 16

[ജസ്റ്റിസ് ദിനേശ് മഹേശ്വരി, ജസ്റ്റിസ് വിക്രം നാഥ്]

1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത – 177–180, 184, 218, 220 വകുപ്പുകൾ– 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷ നിയമം –376, 504, 506 വകുപ്പുകൾ– രണ്ടാം എതിർകക്ഷി–കുറ്റാരോപിതന് എതിരായ ആരോപണങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, ആരോപണങ്ങളുടെ ഒരു സെറ്റ് ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ബലാത്സംഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് (ഐപിസി 376), അപ്പീൽവാദി ചമോലി ജില്ലയിലെ തന്റെ ഗ്രാമത്തിലായിരുന്ന സമയത്ത് ഫോൺ കോളുകളിലൂടെ അസഭ്യ വർഷം നടത്തുകയും ഭീഷണി മുഴക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഒരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങൾ (ഐപിസി 504, 506), ഒരേ കൃത്യത്തിന്റെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര എന്ന നിലയിൽ സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം ഇവ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണോ– വിധിച്ചു: 13.11.2015 ന്, ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ തഹ്സിലിലിള്ള ദാംഗിധർ ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ച് അപ്പീൽവാദിയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ നിശ്ചയം നടന്നു, പക്ഷേ ആ വിവാഹം യാഥാർത്ഥ്യമായില്ല – എന്നിരുന്നാലും, 2016 ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച് മാസങ്ങളിലായി ഡൽഹിയിൽ വെച്ച് ഇരുവർക്കുമിടയിൽ ലൈംഗിക ബന്ധങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു – 2016 നവംബർ മാസത്തിലോ അതിനടുത്തോ അപ്പീൽവാദി തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ കഴിയവെ ടെലിഫോണിലൂടെ അസഭ്യം പറഞ്ഞുവെന്നതും ഭീഷണികൾ മുഴക്കിയെന്നതുമാണ് ആരോപണവിധേയമായ മറ്റ് പ്രവൃത്തികൾ.– പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഈ പ്രവൃത്തികളെ സമയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ സ്ഥലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ തുടർച്ച എന്ന നിലയിൽ കാണാനാകില്ല– രണ്ട് വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി മാറുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും

[1] 1860–ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 376 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ബലാത്സംഗ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആരോപണങ്ങൾ ഈ അപ്പീലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന പ്രസക്തമായ കാര്യം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട്, ഈ കോടതി അപ്പീൽവാദിയുടെ വ്യക്തിത്വം മറച്ചുവെക്കുകയും അവരുടെ പേരിന് പകരം ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ തലക്കെട്ടിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും "മിസ്. പി" എന്ന പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രസക്തമായ പകർപ്പുകൾ നൽകുമ്പോൾ അപ്പീൽക്കാരിയുടെ വ്യക്തിത്വം വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ഓഫീസ് ശ്രദ്ധിക്കും.

അല്ലെങ്കിൽ രൂപകൽപ്പനയുടെയും തുടർച്ച കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമാണ്. അതായത്, ഒരു കുറ്റകൃത്യം വകുപ്പ് 376 ന്റെ കീഴിലും മറ്റൊന്ന് 504/506 ന്റെ കീഴിലുമാണ്- അതിനാൽ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തിയാൽ, വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യവും 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റ കൃത്യങ്ങളും സിആർപിസി 220 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന തരത്തിൽ "ഒരേ ഇടപാടിലെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല.- അതിനാൽ, പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്ന കാരണത്താൽ ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയത് ശരിയായ നടപടിയാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന - അനുച്ഛേദം 20 - 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത - വകുപ്പ് 300 - ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ വെച്ച നടത്തിയെന്നാണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷി-കുറ്റാരോപിതനെതിരേ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നത്. അപ്പീൽ വാദി ഉത്തരാഖണ്ഡിലെ ചമോലിയിലുള്ള തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ കഴിയവെ ടെലിഫോണിലൂടെ അസഭ്യം പറഞ്ഞുവെന്നതും ഭീഷണികൾ മുഴക്കിയെന്നതുമാണ് ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റങ്ങൾ.- പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്ന കാരണത്താൽ വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് പ്രതിയെ വിട്ടയച്ച ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ് ജി ഐപിസി 504, 506 എന്നീ കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ വിചാരണയ്ക്കായി വിഷയം ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റി, അവിടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടു. വിധിച്ചു: ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്ക് രണ്ടാം എതിർകക്ഷി വിചാരണ നേരിടുകയും കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതേ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതേ കുറ്റങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ല - അത്തരം ഏതൊരു പ്രക്രിയയും ഇരട്ട വിചാരണയെ നിരാകരിക്കുന്ന സ്ഥാപിത തത്വങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 (2)ലും സിആർപിസി വകുപ്പ് 300 ലും വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകും - ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 ന്റെ ഖണ്ഡം (2) പ്രകാരമുള്ള പരിരക്ഷ വ്യക്തവും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ക്കിടയില്ലാത്തതും ആണ്.

1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത - വകുപ്പ് 461(1) - ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തെ, ഐപിസി 504, 506 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കൽ- കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തനാക്കി- ഐപിസി 376

പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തെ വേർതിരിച്ചത് തെറ്റാണെന്നും ഈ പിശക് കാരണം 504, 506 ഐപിസി എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ മാത്രം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്ക് വന്നുവെന്നും മുഴുവൻ വിഷയവും സെഷൻസ് കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും സംസ്ഥാനം വാദം ഉന്നയിച്ചു. വിധിച്ചു: വാദം നിരസിക്കപ്പെട്ടു- ഐപിസി 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആരോപണത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു പിശകും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല - ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള നടപടികളുടെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഈ വാദങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതവും തെറ്റിദ്ധാരണാജനകവുമാണ്.

വാക്കുകളും പദപ്രയോഗങ്ങളും- "ഒരേ ഇടപാട്"- ചർച്ചചെയ്തു - രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് പ്രയോഗിക്കേണ്ട പരിശോധനകൾ.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

1.1 ഒരു പ്രദേശത്ത് ഭാഗികമായും മറ്റൊന്നിൽ ഭാഗികമായും ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരേ കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത് തുടരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെയ്ത നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഏതൊക്കെ മേഖലകളിൽ വെച്ചാണ് കുറ്റകൃത്യം നടന്നത് എന്നതിൽ വ്യക്തതയില്ലാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാണ് സിആർപിസി വകുപ്പ് 178 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ അടിസ്ഥാനപരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രാഥമികമായി ഒരേ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസുകളിൽ ഐപിസി വകുപ്പ് 498-എ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 406 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ തുടർച്ചയായ പ്രവൃത്തികളോ വ്യത്യസ്ത പ്രവൃത്തികളോ ഉൾപ്പെടുന്നതു മൂലം വ്യത്യസ്ത പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിലായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഒരൊറ്റ കുറ്റകൃത്യമാണ് ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുക. കുറ്റകൃത്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനെയും അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെയും സിആർപിസി വകുപ്പ് 179 അനുസരിച്ച് ഒരൊറ്റ കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാം, കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം സംഭവിച്ച പ്രദേശത്തെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള കോടതിക്ക് വിചാരണ നടത്താം. മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രവൃത്തി കുറ്റകൃത്യമായി മാറുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 180 അനുസരിച്ച്, ഈ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നടന്ന പ്രദേശത്തെ കോടതിക്ക് ഈ പ്രവൃത്തികളുടെ വിചാരണ ചെയ്യാം. ഓരോ കുറ്റകൃത്യവും സാധാരണയായി പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയിലുള്ള ഒരു കോടതി അന്വേഷിക്കുകയും

വിചാരണ ചെയ്യുകയും വേണമെന്ന, സിആർപിസി വകുപ്പ് 177 വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാധാരണ ചട്ടത്തിന് അപവാദങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ. (ഖണ്ഡിക 19.2)[349–A–D]

1.2 ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര ഒരേ ഇടപാട് രൂപീകരിക്കുന്ന തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് തികച്ചും വസ്തുതാപരമായ ചോദ്യമാണ്, ബലാത്സംഗക്കുറ്റം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഡൽഹിയിലാണ് എന്ന പരിഗണനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സെഷൻസ് ജഡ്ജി അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ തീരുമാനമെടുത്തത്; ബലാത്സംഗക്കുറ്റം തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യമായിരുന്നില്ല; അപ്പീൽവാദിയെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഫോണിലൂടെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്ന ആരോപണം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ചേർന്ന് ഒരേ ഇടപാടിലെ പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പരയായി മാറുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് സെഷൻസ് ജഡ്ജി മുന്നോട്ടുവെച്ച കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഈ കോടതി മടിക്കുന്നില്ല. നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി പറയുന്നതനുസരിച്ച്, രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുമായുള്ള അവളുടെ വിവാഹനിശ്ചയം 13.11.2015 ന് ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിലിലുള്ള ദാംഗിധർ ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ച് നടന്നു; പിന്നീട്, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി അവളോട് പർച്ചേസിംഗിനായി ഡൽഹിയിലേക്ക് വരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവൾക്ക് താൽപ്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ എങ്കിലും വിവാഹനിശ്ചയം ലംഘിക്കുമെന്ന രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഭീഷണിയുടെ ഫലമായി അവൾ ഡൽഹിയിലേക്ക് പോയി; 21.02.2016 മുതൽ 24.02.2016 വരെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായും വിവാഹത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിയുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു; പിന്നീട് വീട് പണിയുന്നതിനായി 25 ലക്ഷം രൂപ കൊണ്ടുവരാൻ കുറ്റാരോപിതൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, പണം ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കുവെന്നും പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അമ്മ ഗൈർസൈൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നൽകിയ പരാതിയിൽ കുറ്റാരോപിതൻ– രണ്ടാം എതിർകക്ഷി 01.11.2016 ന് ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദിയെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് അതിൽ ഉറപ്പ് നൽകിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അയാൾ അപ്പീൽവാദിയെ വിവാഹം കഴിച്ചില്ല, പകരം അസഭ്യം പറയുകയും കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം 23.03.2016 നും താൻ ഡൽഹി സന്ദർശിച്ചിരുന്നുവെന്നും വിവാഹ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ സമ്മതപ്രകാരം തന്നെ രണ്ട് തവണ കുറ്റാരോപിതനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്നും സിആർപിസി വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ അപ്പീൽവാദി പറയുന്നു. (ഖണ്ഡിക 21 ഉം 22 ഉം)[352–G–H; 353–A–E]

1.3 ആരോപണവിധേയമായ സംഭവങ്ങൾ / പ്രവൃത്തികൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാം. ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിലിലുള്ള അവരുടെ ഗ്രാമമായ ദാംഗിധറിൽ 13.11.2015 നാണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ നിശ്ചയം നടന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ആ വിവാഹം നടന്നില്ല. 2016 ഫെബ്രുവരി, മാര്ച്ച് മാസങ്ങളിൽ ഡൽഹിയിൽ വച്ചാണ് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ലൈംഗിക ബന്ധം നടന്നത്. 2016 നവംബർ മാസത്തിലോ അതിനടുത്തോ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഫോണിലൂടെ അസഭ്യം പറയുകയും ഭീഷണികൾ മുഴക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ് മറ്റ് ആരോപണങ്ങൾ. ഇവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ കാലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ സ്ഥലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അടുത്തടുത്ത് നടന്നവയായി പരിഗണിക്കാനാകുന്നതല്ല; അവ തുടർച്ചയിൽ സംഭവിച്ചതും ആയിരുന്നില്ല. വിവാഹം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഭീഷണി മൂലമാണ് താൻ ലൈംഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയതെന്ന് അപ്പീൽവാദി ആരോപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് ഫോണിലൂടെ തന്നെ അസഭ്യം പറയുകയും ഭീഷണി മുഴക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി തന്നെ വീണ്ടും ശാരീരിക ബന്ധത്തിന് നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന ആരോപണം അപ്പീൽ വാദിക്കില്ല. അതിനാൽ, രണ്ട് വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി മാറുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും രൂപകൽപ്പനയുടെയും തുടർച്ച കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമാണ്. അതായത്, ഒരു കുറ്റകൃത്യം വകുപ്പ് 376 ന കീഴിലും മറ്റൊന്ന് 504/506 ന കീഴിലുമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഐപിസി 376–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ബലാത്സംഗ കുറ്റത്തിലേക്ക് നയിച്ച പ്രവൃത്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അപ്പീൽവാദിയുടെ ആരോപണങ്ങൾ പ്രകാരം തന്നെ ആ കൃത്യം പൂർത്തിയായ ഒന്നാണ്. അപ്പീൽവാദിയെ ശാരീരിക ബന്ധത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ രൂപകൽപ്പന 2016 ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച് മാസങ്ങളിൽ ഡൽഹിയിൽ പൂർത്തിയാക്കി. അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനം പിന്നീട് തുടർന്നുവെന്നോ ചമോലിയിൽ വെച്ചും അതുണ്ടായി എന്നോ അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനത്തിന് വീണ്ടും കീഴടങ്ങാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് നേരേ എന്തെങ്കിലും ഭീഷണി മുഴക്കിയെന്നോ ആരോപണമില്ലായെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ, ഒരു കുറ്റകൃത്യവുമായി (ഐപിസി വകുപ്പ് 376) ബന്ധപ്പെട്ട് പൂർത്തിയാക്കിയ പ്രവൃത്തിയെ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്ന മറ്റ് പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളനുസരിച്ച്, ഡൽഹിയിൽ നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തവും വ്യതിരിക്തവുമാണ്, ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല, ചമോലിയിലെ കോടതികൾക്ക് പ്രസ്തുത കുറ്റകൃത്യം വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. [ഖണ്ഡിക 22.1, 23][353–F–H; 354–A–C, E–F]

മോഹൻ ബൈത, ആൻഡ് അദേർസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ ആൻഡ് അനദർ. (2001) 4 എസ്സിസി 350; അഞ്ജു ചൗധരി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർപ്രദേശ് അനദർ. (2013) 6 എസ്സിസി 384 : [2012] 13 SCR 901 – ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

1.4 വിഷയത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം, 2017 ലെ ക്രിമിനൽ കേസ് നമ്പർ 137 ൽ ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് പുറപ്പെടുവിച്ച 01.05.2019 ലെ വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും ആഘാതം, പ്രത്യാഘാതം, അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തെ വേർതിരിച്ചത് തെറ്റാണെന്നും ഈ പിശക് കാരണം, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ മാത്രമായി വിഷയം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്ക് പോയെന്നും വിഷയം മുഴുവനായും സെഷൻസ് കോടതിയിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി വാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സിആർപിസി വകുപ്പ് 461 പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്തതിന്റെയും മുകളിൽ ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു തെറ്റും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെയുള്ള നടപടികളുടെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഈ വാദങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതവും തെറ്റിദ്ധാരണാജനകവുമാണ്. [ഖണ്ഡിക 24, 24.1][354–F–H; 355–A–B]

1.5 ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രസ്തുത ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിയമപ്രകാരം അധികാരമില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. മറിച്ച്, ഐപിസി വകുപ്പ് 504 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം ഏത് മജിസ്ട്രേറ്റിനും വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. നിലവിലെ കേസിലെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഭീഷണി വധഭീഷണിയാണ്, ഐപിസി വകുപ്പ് 506 ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈ കേസ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വിഷയം പരിഗണിച്ച മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരമോ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കേസല്ലാ ഇത്. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തെ വേർതിരിക്കാനുള്ള ഉത്തരവിന്റെ സാധുതയും കൃത്യതയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു കാര്യമാണ്, പക്ഷേ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ളിടത്തോളം, വിഷയം പ്രസ്തുത മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഈ വാദം നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിചാരണയിലൂടെ കടന്നുപോകുകയും കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ അതേ വസ്തുതകളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതേ കുറ്റങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം ഏതൊരു പ്രക്രിയയും ഇരട്ട വിചാരണയെ നിരാകരിക്കുന്ന സ്ഥാപിത തത്വങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനച്ഛേദം 20 (2)ലും സിആർപിസി വകുപ്പ് 300 ലും വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകും. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 ന്റെ ഖണ്ഡം (2) പ്രകാരമുള്ള പരിരക്ഷ വ്യക്തവും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കിടയില്ലാത്തതും ആണ്. നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്താൽ, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടാലും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള ബലാത്സംഗ കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അധികാരപരിധിയുള്ള സെഷൻസ് കോടതിക്ക് വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ്. കാരണം, ഈ കുറ്റകൃത്യം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. വസ്തുതകളും ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റവും ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന തരത്തിൽ "ഒരേ ഇടപാടിലെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല. അതിനാൽ, പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്ന കാരണത്താൽ ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയത് ശരിയായ നടപടിയാണ്. [ഖണ്ഡിക 24.1.1, 24.2, 24.3, 25][355–D–H; 356–A; 357–D–F]

സത്വീന്ദർ കൗർ v. സ്റ്റേറ്റ് (ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് എൻസിടി ഓഫ് ഡൽഹി) ആൻഡ് അനദർ (1999) 8 എസ്സിസി 728 : [1999] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 348; സുനിത കുമാരി കശ്യപ് v.. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ ആൻഡ് അനദർ. (2011) 11 എസ്സിസി 301 : [2011] 6 എസ്സിആർ 83 – വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു.

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് v. ഗുർമിത് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർസ്. (1996) 2 എസ്സിസി 384 : [1996] 1 എസ്സിആർ 532 – പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1999] 3 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 348– ഖണ്ഡിക 11– വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു

[1996] 1 എസ്സിആർ 532 –ഖണ്ഡിക 11.1– പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[2011] 6 എസ്സിആർ 83– ഖണ്ഡിക 13.1– വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു

(2001) 4 എസ്സിസി 350- ഖണ്ഡിക 20.1- ആശ്രയിച്ചു

[2012] 13 എസ്സിആർ 901-ഖണ്ഡിക 20.2- ആശ്രയിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2022 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 903

2018 ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ നമ്പർ 42 ൽ നൈനിറ്റാളിലെ ഉത്തരാഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതി 25.09.2018 ന് നൽകിയ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഭിമന്യു ജംബ, തോൺപിനാവോ തൻഗൽ, ഹന്നിമാവി, ആശിഷ് ജാംബ്, ഹേമലത രംഗ, മൻവീൺ സച്ച്ദേവ, സമീർ അലി ഖാൻ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കായി ഹാജരായി.

ജതീന്ദർ കുമാർ ഭാട്ടിയ, അശുതോഷ് കുമാർ ശർമ, സത്യജിത് എ ദേശായി, അനഘ എസ് ദേശായി, സിദ്ധാർത്ഥ് ഗൗതം, ഹിമാൻഷു ശർമ്മ എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് ജസ്റ്റിസ് ദിനേശ് മഹേശ്വരി,

അനുമതി നൽകി.

2. 2018 ലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷൻ നമ്പർ 42 ൽ നൈനിറ്റാളിലെ ഉത്തരാഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതി 25.09.2018 ന് നൽകിയ ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ, 2017 ലെ സെഷൻസ് ട്രയൽ നമ്പർ 8 ൽ ചമോലി സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച 28.10.2017 ലെ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ ആക്ഷേപിത ഉത്തരവിൽ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. തങ്ങൾക്ക് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാത്ത കേസാണ് എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ [2] വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിട്ടയച്ച സെഷൻസ് കോടതി, ഉചിതമായ കോടതിയിൽ പ്രതികൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കി, കൂടാതെ ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കേസ് ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലെ ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. കേസിന്റെ പ്രസക്തമായ പശ്ചാത്തല വശങ്ങളും വസ്തുതാപരമായ അത്ര സങ്കീർണമായതല്ല. പക്ഷേ, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി, കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കൽ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം എന്നിവ ഈ അപ്പീലിൽ പരിഗണനയ്ക്ക് വരുന്നു. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്തുത കുറ്റവും 504, 506 ഐപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന

[2] ചുരുക്കത്തിൽ ഐപിസി

കൃത്യങ്ങളും 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ ചട്ടത്തിലെ[3] വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന തരത്തിൽ "ഒരേ ഇടപാടിലെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നുണ്ടോ എന്നത് ഇവിടെ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു.

4. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ചോദ്യം ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ സവിശേഷതകളിൽ നിന്നാണ് ഉയർന്നുവരുന്നത്; രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കേസാണെന്ന തെറ്റായ അനുമാനത്തോടെ ഹൈക്കോടതി റിവിഷൻ ഹർജി തീർപ്പാക്കിയതോടെ ഈ സവിശേഷതകൾ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന് വഴിവെച്ചു. വസ്തുതകളോ നിയമത്തിന്റെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങളോ ഉചിതമായ പരിഗണനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ അപവദിത ഉത്തരവ് നിഷ്ഠുരമായ ഒന്നാണെന്ന് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നിരീക്ഷിക്കാൻ ഈ കോടതി പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്നതിനാലുള്ള 'വിട്ടയക്കലിനെ' ഹൈക്കോടതി 'കുറ്റവിമുക്തമാക്കൽ' ആയി കണക്കാക്കുന്നു. വിഷയത്തിന്റെ ഈ വശം തീർച്ചയായും ഈ കോടതിക്കു മുമ്പിൽ ഒരു തർക്കവിഷയമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കോടതി സാധാരണഗതിയിൽ, ഈ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ഹൈക്കോടതിയുടെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കായി ഈ വിഷയം ഹൈക്കോടതിക്ക് റിമാൻഡ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, 2016 മുതലുള്ള ഈ നീണ്ട വ്യവഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കക്ഷികളുടെ അവസ്ഥയും, കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർ കക്ഷിയെ വിചാരണയ്ക്ക് ശേഷം ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നതും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഈ അപ്പീലിൽ തന്നെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യം അതിന്റെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

5. മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പ്രസക്തമായ വസ്തുതകളെ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം:

5.1. ഉത്തരാഖണ്ഡിലെ ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ താലൂക്കിലുള്ള ദാംഗിധർ (സാലിയാന) ഗ്രാമത്തിലെ താമസക്കാരായ അപ്പീൽവാദിയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ നിശ്ചയത്തിലൂടെയാണ് നിലവിലെ കേസിന്റെ ഉത്ഭവം. 13.11.2015 ന് അവരുടെ ഗ്രാമത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു വിവാഹനിശ്ചയം.

5.2. വിവാഹനിശ്ചയത്തിന് ശേഷം രണ്ടാം എതിർകക്ഷി തന്നെ ഡൽഹിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു എന്നതിൽ നിന്നാണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ആരോപണങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നത്; 2016 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ ഡൽഹിയിൽ വച്ച് തന്റെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായി രണ്ടാം എതിർകക്ഷി തന്നെ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിന് വിധേയയാക്കിയെന്ന് അപ്പീൽവാദി പറയുന്നു. അതിനുശേഷം രണ്ടാം

[3] ചുരുക്കത്തിൽ സിആർപിസി

എതിർകക്ഷി പണം ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും ഈ ആവശ്യം നിറവേറ്റാതിരുന്നതിനാൽ തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദി ആരോപിച്ചു. പിന്നീട് അയാൾ അവളെ അസഭ്യം പറയുകയും കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സിആർപിസി വകുപ്പ് 156 (3) പ്രകാരം ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലെ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് മുമ്പാകെ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ പരാതിയിൽ ഈ വശങ്ങളും മറ്റ് വസ്തുതകളും / ആരോപണങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരാതി പരിശോധിച്ച ശേഷം, 21.01.2017 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്വേഷണം ആവശ്യമാണെന്ന് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട്[4] രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനും അന്വേഷണത്തെക്കുറിച്ച് കോടതിയെ അറിയിക്കാനും ബന്ധപ്പെട്ട പോലീസ് സ്റ്റേഷന് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു.

5.3. അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കം, ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് 21.01.2017 ലെ ഉത്തരവിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു, അതിൽ നിന്ന് ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, സംഭവം/സംഭവങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ള സ്ഥലം / സ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ അപ്പീലിലെ തീരുമാനത്തിന് പ്രയോജനകരമാകുന്ന ആ അത് ഇവിടെ ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:–

> "പ്രതി നരേന്ദർ സാഹക്കെതിരെ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ഉത്തരവിടണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് സത്യവാങ്മൂലവും മറ്റ് രേഖകളും സഹിതമാണ് പരാതിക്കാരി ഈ കോടതിയിൽ പരാതി സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരാതി പ്രകാരം പരാതിക്കാരി ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിലിലെ നിവാസിയാണ്. ശ്രീ പി... ഡി/ ഒ ശ്രീ രാജീവ് റാവത്ത് ആർ/ ഒ ദാംഗിധർ, ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിൽ, ചമോലി ജില്ല– എന്ന വിലാസത്തിലുള്ള പരാതിക്കാരിയും നരേന്ദർ സാഹ എസ്/ ഒ ശ്രീ ധൻസിംഗ് സാ, ധർഗൈർ വില്ലെജ്, ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിൽ, ചമോലി ജില്ല– എന്ന വിലാസക്കാരനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ നിശ്ചയം 13.11.2015 ന് ഹിന്ദു ആചാര പ്രകാരം നടന്നു. 21.12.2016 ന് വിവാഹത്തിനുള്ള വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുന്നതിനായി ഡൽഹിയിലേക്ക് വരാൻ കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരിയോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും വന്നില്ലെങ്കിൽ വിവാഹം നടക്കില്ലെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബന്ധുവായ ടിക്ക സിങ്ങിനൊപ്പമാണ് പരാതിക്കാരി ഡൽഹിയിലെത്തിയത്. കശ്മീരി ഗേറ്റിൽ വച്ചാണ് കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരിയെ കണ്ടത്. പരാതിക്കാരിയുടെ കൂടെവന്ന ബന്ധു കശ്മീരി ഗേറ്റിൽ നിന്ന് തന്നെ ബന്ധുവീട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോൾ പരാതിക്കാരി കുറ്റാരോപിതനുമായി ഖാൻപൂരിലെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. അതിനുശേഷം 21.02.2016 മുതൽ 24.02.2016 വരെ പരാതിക്കാരിയുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായി കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരിയുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി പറയുന്നു. വിവാഹനിശ്ചയം

[4] ചുരുക്കത്തിൽ എഫ്ഐആർ

കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായാണ് അവർ ജീവിക്കുന്നതെന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ വിവാഹബന്ധത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുമെന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് മൊഴി. ന്യൂഡെൽഹിയിൽ വീട് നിർമിക്കാൻ തനിക്ക് 25 ലക്ഷം രൂപ ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ അമ്മയിൽ നിന്ന് 25 ലക്ഷം രൂപ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നും പരാതിക്കാരി പണം നൽകിയാൽ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കുവെന്നും കുറ്റാരോപിതൻ പരാതിക്കാരിയോട് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് പരാതിക്കാരിയുടെ അമ്മ ഗെയ്ർസൈനിലെ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പരാതി നൽകി. പി–യെ 2016 ഡിസംബറിൽ വിവാഹം കഴിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ട് പ്രതിശ്രുത വരൻ 01.11.2016 ന് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലെത്തി സത്യവാങ്മൂലം നൽകി. 13.11.2015 ന് താനും ശ്രീമതി പി–യും തമ്മിലുള്ള വിവാഹനിശ്ചയം നടന്നതായും ജോലിതിരക്ക് കാരണം വിവാഹം വൈകിയെന്നും 2016 ഡിസംബറിൽ പരാതിക്കാരിയെ വിവാഹം കഴിക്കുമെന്നും കുറ്റാരോപിതനായ നരേന്ദർ സാഹ് സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുശേഷം അയാൾ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചില്ല, പകരം അവളെ അസഭ്യം പറയുകയും കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പരാതിക്കാരിയുടെ അമ്മ ശ്രീമതി ശകുന്തള ദേവി കുറ്റാരോപിതനെതിരേ ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗെയ്ർസൈൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ 12.12.2016 ന് പരാതി നൽകി. ഗൈർസൈനിലെ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ കുറ്റാരോപിതനെതിരെ ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിക്കാത്തതിനാൽ ശ്രീമതി ശകുന്തള ദേവി ചമോലി ജില്ലാ പോലീസ് സൂപ്രണ്ടിന് പരാതി നൽകി. നരേന്ദർ സാഹയ്ക്കെതിരെ പോലീസ് ഒരു നടപടിയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് 16.12.2016 ലെ പരാതി കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. രണ്ട് കക്ഷികളെയും ഗോപേശ്വറിലെ വനിതാ സെല്ലിലേക്ക് കൗൺസിലിംഗിനായി റഫർ ചെയ്തെങ്കിലും കൗൺസിലിംഗ് പരാജയപ്പെട്ടു. പരാതിക്കാരിയായ പി–യെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പ്രതി തയ്യാറല്ലെന്നും ഇപ്പോഴും 25 ലക്ഷം രൂപ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും വിവാഹവാഗ്ദാനം നൽകിയ കുറ്റാരോപിതൻ പി–യുമായി വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തുക മാത്രമല്ല, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവളുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായി അവളുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നും പരാതിക്കാരി ആരോപിക്കുന്നു."

5.4. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, ഗൈർസൈനിലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ 2017 ലെ എഫ്ഐആർ നമ്പർ 3 രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അന്വേഷണത്തിന് ശേഷം ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കോടതിയിൽ ഐപിസി 376, 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ കേസ് ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് കൈമാറി. ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി കുറ്റം ചുമത്തുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവാണ് ഇപ്പോഴത്തെ തർക്കത്തിന് വഴിവച്ചത്.

6. ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി 2017 ലെ സെഷൻസ് ട്രയൽ നമ്പർ 8 ൽ വിഷയം ഏറ്റെടുക്കുകയും കുറ്റം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള വാദങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു, എഫ്ഐആറിലെ ആരോപണവും ഇരയുടെ മൊഴിയും അനുസരിച്ച് ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുഴുവൻ സംഭവവും നടന്നത് ഡെൽഹിയിലാണെന്നും ഇത് ചമോലിയിലെ കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിക്ക് പുറത്തുള്ളതാണെന്നും അതിനാൽ ഈ കുറ്റകൃത്യം വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രസ്തുത കോടതിക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും കുറ്റാരോപിതൻ–രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി വാദം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു.

6.1. കുറ്റാരോപിതന് വേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങളോട് 28.10.2017 ലെ അപവദിത ഉത്തരവിൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി യോജിക്കുകയും ഡൽഹിയിൽ വെച്ചുനടന്ന ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം തുടർച്ചയുള്ള ഒന്നല്ലെന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു; കുറ്റാരോപിതൻ ഇരയ്ക്ക് നേരേ പിന്നീട് എന്തു ഭീഷണി മുഴക്കിയെന്ന് ആരോപിച്ചാലും, അതിനെ ഒരോ ഇടപാടിന്റെ ശ്രേണിയിൽ വരുന്ന കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാനാകില്ലെന്ന് കോടതി വ്യക്തമാക്കി. അതിനാൽ, പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം കാരണം ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുറ്റാരോപിതനെ വിട്ടയക്കേണ്ടതാണെന്ന് സെഷൻസ് ജഡ്ജി നിഗമനം ചെയ്തു. തുടർന്ന്, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അവശേഷിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണയ്ക്കായി വിഷയം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നത് ന്യായവും ഉചിതവുമാണെന്ന് സെഷൻസ് കോടതി കണ്ടെത്തി. 28.10.2017 ലെ അപവദിത ഉത്തരവിന്റെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്: –

> "6. കക്ഷികളുടെ എതിർവാദങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അന്വേഷണ വേളയിൽ ശേഖരിച്ച മുഴുവൻ വിവരങ്ങളും ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചു. അന്വേഷണ വേളയിൽ ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇരയും കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹനിശ്ചയം ചമോലി ജില്ലയുടെ അധികാരപരിധിയിലാണ് നടന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്, എന്നാൽ എഫ്ഐആറിലും സിആർപിസി–യുടെ 161, 164 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ ഇരയുടെ മൊഴികളിലും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ഇരയും കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള ശാരീരിക ബന്ധമോ ലൈംഗിക ബന്ധമോ നടന്നത് ഡെൽഹിയിലാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇരയും കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയും തമ്മിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതു ശാരീരിക ബന്ധവും നടന്നിട്ടുള്ളത് ഡൽഹിയിലെ

ഖാൻപൂരിലുള്ള കുറ്റാരോപിതന്റെ വാടക പരിസരത്തിലാണെന്ന് പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകമായി പറയുന്നു. പിതൃസഹോദരിയെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ എന്ന പേരിൽ കുറ്റാരോപിതൻ 2016 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ തന്നെ ഡൽഹിയിലേക്ക് വിളിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഡൽഹിയിലെ കശ്മീരിഗേറ്റ് ബസ് സ്റ്റേഷനിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതൻ വന്നിരുന്നുവെന്നും, അവിടെ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ അയാളുടെ വാടക ഇടത്തിലേക്ക് തന്നെ കൊണ്ടുപോയിയെന്നും 21.02.2016 മുതൽ 24.02.2016 വരെ അവിടെ പാർപ്പിച്ചുവെന്നും സിആർപിസി വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ ഇര ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലയളവിൽ കുറ്റാരോപിതൻ അവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു, അവൾ എതിർത്തപ്പോൾ, വിവാഹ തീരുമാനം മാറ്റുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും തുടർന്ന് ഇരയുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ശാരീരിക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 2016 മാർച്ച് 23 ന് പ്രതി വിളിച്ചതു പ്രകാരം വീണ്ടും ഡൽഹിയിലേക്ക് പോയി എന്നും കുറ്റാരോപിതന്റെ വിവാഹ വാഗ്ദാനത്തെ മുൻനിർത്തി തന്റെ സമ്മതത്തോടെ രണ്ട് തവണ ശാരീരിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്നും സിആർപിസി വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ പറയുന്നു. അതിനാൽ, അന്വേഷണത്തിനിടെ ശേഖരിച്ച തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഡെൽഹിയിലാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റകൃത്യം തുടർച്ചയുള്ളതല്ല, ഇരയ്ക്ക് കുറ്റാരോപിതൻ നൽകിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഏത് ഭീഷണിയും നടന്നിട്ടുള്ളത് ഫോണിലൂടെയാണ്, ഇത് അതേ ഇടപാടിന്റെ പരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറയാവുന്ന കുറ്റകൃത്യമല്ല. അതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതനെതിരേ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റം വിചാരണ ചെയ്യാൻ ഈ കോടതിക്ക് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയില്ല. അതിനാൽ, ഈ കാരണത്താൽ പ്രതിയെ വിട്ടയക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഐ.പി.സി.യുടെ 504, 506 വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് ആരോപണങ്ങൾ സെഷൻസ് കോടതി മാത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടവയല്ല. അതിനാൽ ശേഷിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളിലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്കായി കേസ് സിആർപിസി വകുപ്പ് 208 പ്രകാരം യോഗ്യതയുള്ള കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നു.

ഉത്തരവ്

ഐപിസി 376–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനായ നരേന്ദ്ര ഷായെ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവത്തിന്റെ പേരിൽ വിട്ടയക്കുന്നു; ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉചിതമായ

കോടതിയിൽ കുറ്റാരോപിതനെതിരായ പ്രോസിക്യൂഷൻ തുടരുന്നതിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും.

ശേഷിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങൾ സെഷൻസ് കോടതി മാത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടവയല്ലാ എന്നതിനാൽ, നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്കായി കേസ് സിആർപിസി വകുപ്പ് 208 പ്രകാരം ചമോലി ജില്ലയിൽ ഗൈർസനിലുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നു.

കുറ്റാരോപിതൻ 22.11.2017 ന് ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസനിലുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിനു മുമ്പാകെ ഹാജരാകണമെന്ന് നിർദേശിച്ചിട്ടുണ്ട് "

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

7. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിനെ 2018 ലെ 42–ാം നമ്പർ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ പെറ്റീഷനിലൂടെ അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, റിവിഷനിസ്റ്റിന്റെ (അതായത്, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽവാദി) അഭാവത്തിലും സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെ സ്വഭാവം പോലും കണക്കിലെടുക്കാതെയും 25.09.2018 ലെ ആക്ഷേപിത ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഈ വിഷയം തീരുമാനിച്ചു. കുറ്റവിമുക്തി നൽകിയിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ രണ്ട് കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സാധ്യമാണെങ്കിൽ പോലും, വിചാരണ കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ വഴിതെറ്റിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുറ്റവിമുക്തി നൽകുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച കണ്ടെത്തൽ മാറ്റാൻ അപ്പീൽ കോടതി തയാറാകില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. തങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന ഉത്തരവിൽ തെറ്റോ നിയമവിരുദ്ധതയോ അധികാരപരിധിയിലെ പിശകുകളോ ഇല്ലെന്നും ഹൈക്കോടതി പറഞ്ഞു. ഇതനുസരിച്ചാണ് റിവിഷൻ ഹർജി തള്ളിയത്. ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഇപ്രകാരമാണ്: –

"ഈ റിവിഷൻ ഇതുവരെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

2017 ലെ സെഷൻസ് ട്രയൽ നമ്പർ 8 ആയ സ്റ്റേറ്റ് v. നരേന്ദ്ര ഷാ കേസിൽ സെഷന്സ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച 28.10.2017 ലെ വിധിക്കും ഉത്തരവിനും എതിരേയാണ് ഈ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജി നൽകിയിട്ടുള്ളത്. പ്രാദേശിക അധികാര പരിധിയില്ലാത്തതിനാൽ, വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉചിതമായ കോടതിയിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാകുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ആക്ഷേപിത വിധി.

അപവദിത വിധിന്യായവും രേഖകളും ഈ കോടതി പരിശോധിച്ചു.

വിചാരണക്കോടതി കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ ഒരു കേസിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ സാധ്യമാണെങ്കിൽപ്പോലും, താഴെയുള്ള കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയതും കുറ്റവിമുക്തിയിലേക്ക് നയിച്ചതുമായ കണ്ടെത്തൽ വികലമായതല്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽ കോടതി ആ കണ്ടെത്തൽ മാറ്റുന്നത് നീതിയുക്തവും ഉചിതവുമല്ല.

അപവദിത ഉത്തരവിൽ അപാകതയോ നിയമവിരുദ്ധതയോ അധികാരപരിധിയിലെ പിശകുകളോ ഈ കോടതി കാണുന്നില്ല.

അതനുസരിച്ച്, റിവിഷന് യോഗ്യതയില്ല, അത് തള്ളിക്കളയുന്നു."

8. ഹൈക്കോടതിയും സെഷൻസ് ജഡ്ജിയും പുറപ്പെടുവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവുകൾ നിലവിലെ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതാത് കക്ഷികളുടെ നിലപാടും എതിർ വാദങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുമ്പായി, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ വിചാരണയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു പ്രസക്തമായ വസ്തുത ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാം.

9. പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം കാരണം ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് 28.10.2017 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിട്ടയച്ചപ്പോൾ, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള ശേഷിക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കോടതിയിലേക്ക് വിഷയം മാറ്റിയിരുന്നു. 2017 ലെ 137–ാം നമ്പർ ക്രിമിനൽ കേസായി ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഈ വിഷയം വിചാരണയ്ക്കായി ഏറ്റെടുത്തു. ഈ വിചാരണയിൽ, അപ്പീൽവാദിയെയും മറ്റ് സാക്ഷികളെയും പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ചു. ആത്യന്തികമായി, 01.05.2019 ലെ വിധിയിലൂടെയും ഉത്തരവിലൂടെയും ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കേസ് തീരുമാനിച്ചു. കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി പരാതിക്കാരിയെയും അവളുടെ കുടുംബത്തെയും അസഭ്യം പറഞ്ഞുവെന്നും വധഭീഷണി മുഴക്കിയെന്നും വസ്തുതാപരമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന്, തെളിവുകൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കണ്ടെത്തിയതായി 01.05.2019 ലെ പ്രസ്തുത വിധിയും ഉത്തരവും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസിലാകുന്നു. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ കണ്ടെത്തൽ ഇപ്രകാരമാണ്:

"കുറ്റാരോപിതനായ നരേന്ദർ സിംഗ് ഷാ പരാതിക്കാരിയെയും കുടുംബത്തെയും അസഭ്യം പറയുകയോ വധഭീഷണി മുഴക്കുകയോ ചെയ്തതായി പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളാരും

അവരുടെ മൊഴികളിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരായ തെളിവുകൾക്കായി പ്രോസിക്യൂഷൻ നൽകിയ സാക്ഷ്യങ്ങളും ഡോക്യുമെന്ററി തെളിവുകളും 504, 506 ഐപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ കുറ്റാരോപിതനെതിരേ തെളിയിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയാണ് പ്രതികൾക്കെതിരായ കേസ് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിയാതിരുന്നത്. പിഡബ്ല്യു മുതൽ പിഡബ്ല്യു 6 വരെ ഉള്ളവരുടെ മൊഴികൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പരാതിക്കാരിയെ അസഭ്യം പറഞ്ഞുവെന്നും വധഭീഷണി മുഴക്കിയെന്നുമുള്ള കേസ് കുറ്റാരോപിതനെതിരേ തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ, കുറ്റാരോപിതനായ നരേന്ദർ ഷായെ ഐപിസി വകുപ്പ് 504, 506 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കി."

10. ഈ കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭൗതിക വസ്തുതകളും പ്രസക്തമായ ഉത്തരവുകളും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനി ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ 25.09.2018 ലെ ഉത്തരവിനെയും സെഷൻസ് ജഡ്ജി പാസാക്കിയ 28.10.2017 ലെ ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്ത് അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം, ഈ വാദങ്ങളെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷി ഉചിതമായ നിലയിൽ പിന്തുണയ്ക്കുകയും കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഉചിതമായ നിലയിൽ എതിർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

11. ഈ കേസിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റായി ഒഴിവാക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു. സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 178, 179 വകുപ്പുകൾ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ച അഭിഭാഷകൻ, ഈ കേസിൽ, ഐപിസി–യുടെ 376, 504, 506 വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും 28.10.2017 ലെ ഉത്തരവിൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ഉത്തരവിട്ട പ്രകാരം അവയെ വേർതിരിക്കുന്നത് നീതി നിഷേധത്തിന് കാരണമായെന്നും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഈ വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി, *സത്വീന്ദർ കൗർ V. സ്റ്റേറ്റ് (ഗവൺമെൻറ് ഓഫ് എൻസിടി ഓഫ് ഡൽഹി), ആൻഡ് അനദർ (1999) 8 എസ്സിസി 728.* കേസിലെ തീരുമാനത്തെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു.:

11.1. വിവാഹത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുമെന്ന ഭീഷണി മുഴക്കി തന്നെ നിർബന്ധിതമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിന് വിധേയമാക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന നിലപാടിൽ അപ്പീൽവാദി സ്ഥിരതയോടെ ഉറച്ചുനിന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. 21.01.2017 ലെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ഉത്തരവിൽ പരാമർശിച്ചുള്ള പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കവും ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിചാരണ ചെയ്തപ്പോൾ ഉൾപ്പടെ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ മൊഴികളും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽ

വാദിയുടെ ഈ സ്ഥായിയായ നിലപാട് കണക്കിലെടുത്ത്, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും അതിനെ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാകില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ശാരീരിക ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിന് ഭയത്തിലോ തെറ്റിദ്ധാരണയിലോ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ സമ്മതത്തെ സാധുവായ സമ്മതമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന വാദത്തിനായി ഐപിസി വകുപ്പ് 90 നെ കുറിച്ചും അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ചു. 1872-ലെ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 114-എ നൽകുന്ന അനുമാനമനുസരിച്ചും, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് വിചാരണ നേരിടേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ലൈംഗിക കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇരയായ ഒരാളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് കോടതികൾ നൽകുന്ന മൂല്യവും മതിപ്പും സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദങ്ങൾക്കായി *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് v. ഗുർമിത് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർസ്* : (1996) 2 എസ് സി 384 കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെയും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11.2. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, 01.05.2019 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച 2017 ലെ കേസ് നമ്പർ 137 ലെ വിചാരണ റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. കാരണം, സെഷൻസ് കോടതിക്ക് മാത്രം വിചാരണ നടത്താൻ അധികാരമുള്ള ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തെ വേർതിരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇത് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്ക് എത്തിയത്. കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ വേർതിരിച്ച ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്നും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യവും 504, 506 ഐപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന മുഴുവൻ വിഷയവും സെഷൻസ് കോടതിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടണമെന്നുമാണ് അപ്പീൽ വാദിക്കായി വാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

11.3. പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം കാരണം ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിട്ടയച്ച സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ നടപടി തെറ്റായതാണെന്നും, ഇത് പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളിയത് അതിന്റെ നിഗമനത്തിലേക്ക് നയിച്ച ഒരു കാരണവും നൽകാതെയാണെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ സിആർപിസി വകുപ്പ് 232 പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയ കേസല്ലാ ഇതെന്നും, മറിച്ച് സിആർപിസി വകുപ്പ് 227 അനുസരിച്ച് വിട്ടയക്കപ്പെട്ട കേസാണെന്നും മനസിലാക്കാതെയാണ്, രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കേസിൽ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി തെറ്റായി രേഖപ്പെടുത്തിയത് എന്ന് അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

12. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനും ഐപിസി വകുപ്പുകൾ 504, 506 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്കും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നും ഇവ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ പരമ്പരയിൽ വരുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണെന്നും, അപ്പീൽവാദിക്കായി ഉയർത്തിയ വാദങ്ങളെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. സിആർപിസി വകുപ്പുകൾ 220(1), 220(3) എന്നിവയോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 178 (ഡി), 179, 180, 184 വകുപ്പുകളും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

12.1. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളെ വേർതിരിച്ച ശേഷം ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട് ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ജൂഡീഷ്യൽ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് നടത്തിയ വിചാരണ സിആർപിസി വകുപ്പ് 461 ലെ ഖണ്ഡം (1) പ്രകാരം നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. 376, 504, 506 എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഐപിസി വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയാണ് കുറ്റാരോപിതന്റെ വിചാരണ നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത് എന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

12.2. ബലാത്സംഗക്കുറ്റത്തിൽ, ഇരയുടെ സാക്ഷ്യമാകുന്ന തെളിവ് വിശ്വസനീയമാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരു സ്ഥിരീകരണത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ലാതെ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കാനാകുമെന്ന തന്റെ വാദത്തിനായി ഈ കോടതിയുടെ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകൻ പരാമർശിച്ചു. വിവാഹം റദ്ദാക്കുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയാണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷി തന്നെ ശാരീരിക ബന്ധത്തിന് വിധേയയാക്കിയത് എന്ന സുസ്ഥിരമായ നിലപാട് എഫ്ഐആറിലും സിആർപിസി വകുപ്പ് 161, 164 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനകളിലും പ്രോസിക്യൂട്ടിക്സ് അഥവാ ഇര വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്., അതിനാൽ ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം കൃത്യമായും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

13. വകുപ്പ് 376-മായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റം വേർപെടുത്താൻ സിആർപിസി വകുപ്പ് 218 അനുസരിച്ച് ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ഉത്തരവിട്ടത് ശരിയായ നടപടിയാണെന്ന് ഇതിനു വിരുദ്ധമായി രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. ഡെൽഹിയിൽ നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിന്റെ വിചാരണയുമായി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുപോകാതിരുന്നത് ശരിയായതാണെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നു.

13.1. സിആർപിസി വകുപ്പ് 218 അനുസരിച്ച്, പരസ്പരം വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വേറിട്ട കുറ്റംചുമത്തലുകൾ വേണ്ടതുണ്ടെന്നും അവ വേറിട്ടു തന്നെ വിചാരണ ചെയ്യണമെന്നും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. ഉത്തരാഖണ്ഡിലെ ചമോലി ജില്ലയിലെ സ്വന്തം സ്ഥലത്താണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള

വിവാഹനിശ്ചയം നടന്നത് എങ്കിലും ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ശാരീരിക ബന്ധമോ ലൈംഗിക ബന്ധമോ നടന്നത് ഡൽഹിയിലാണെന്ന വസ്തുത നിലവിലെ കേസിൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ശരിയായി കണക്കിലെടുത്തുവെന്ന് വാദം അദ്ദേഹം ഉന്നയിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം വേർതിരിച്ചത് ശരിയായ നടപടിയാണെന്നും പ്രസ്തുത കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചമോലിയിലെ കോടതികൾക്ക് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്നതിനാൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ശരിയായി വിട്ടയച്ചുവെന്നും അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. സിആർപിസി വകുപ്പ് 178, 179 എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കിയാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഡെൽഹിയിൽ മാത്രമാണ് നടന്നതെന്നും ബലാത്സംഗക്കുറ്റം തുടർച്ചയുള്ള കുറ്റകൃത്യമായിരുന്നില്ലെന്നും അന്വേഷണത്തിൽ ശേഖരിച്ച തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതായി അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു; അപ്പീൽവാദിക്ക് നേരേ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി നടത്തി എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഭീഷണിയെ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പരമ്പരയിലെ ഒന്നായി കാണാനാകില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ആരോപണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ, നിലവിലെ കേസിൽ ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തെ വേർതിരിച്ച നടപടി ശരിയായതാണെന്ന് *സുനിത കുമാരി കശ്യപ് V. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ ആൻഡ് അനദർ കേസ്*: (2011) 11 എസ്സിസി 301–നെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

13.2. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതൻ–രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ആരോപണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വസ്തുതാപരമായ തെളിവുകൾ നൽകുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വ്യക്തമായ കണ്ടെത്തൽ കോടതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയെ അറിയിച്ചു. 01.05.2019 ന് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഈ കുറ്റവിമുക്തമാക്കൽ ഉത്തരവ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ അന്തിമമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വീക്ഷണത്തിൽ നോക്കിയാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് കൂടുതൽ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നു.

13.3. അപ്പീൽവാദിയുടെ എഫ്ഐആർ അവ്യക്തവും കെട്ടിച്ചമച്ചതുമായ കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും നിർദ്ദിഷ്ട വിവാഹം നടക്കാത്തതിനാൽ രണ്ടാം എതിർ കക്ഷിയെ ഉപദ്രവിക്കാനും കാര്യങ്ങളെ വളച്ചൊടിക്കാനും മാത്രമാണ് അപ്പീൽവാദി ഇത് മുന്നോട്ട് വച്ചതെന്നും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി നടത്തിയ സുദീർഘമായ വാദത്തിൽ അഭിഭാഷകൻ ആരോപിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 5 വർഷത്തിലേറെയായി അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു; 21.02.2016 ന് ഡെൽഹിയിൽ നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവത്തിനു ശേഷം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു

വർഷത്തെ കാലതാമസം ഉണ്ടായി; ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനായും പ്രതികാരത്തിനായും ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിയെ ഇനിയും അനുവദിക്കരുതെന്നും അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആരോപണങ്ങൾ കാരണം രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ജീവിതവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അപ്പീൽവാദിയുടെ പക്കൽ നിന്ന് കടുത്ത അപകടം നേരിടുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

13.4. ഹൈക്കോടതിയുടെ ആക്ഷേപിത ഉത്തരവിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'വിട്ടയക്കൽ' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പകരം 'കുറ്റവിമുക്തനാക്കൽ' എന്ന പ്രയോഗം കടന്നുവന്നത് മാനുഷികമായ പിശക് മാത്രമാണെന്നും, എന്നിരുന്നാലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഉത്തരവ് ഹൈക്കോടതി ശരിയായി വിലയിരുത്തലിൽ നൽകിയതാണെന്നും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. വാസ്തവത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ റിവിഷനിസ്റ്റായിരുന്ന അപ്പീൽ വാദിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് സഹായം ലഭിക്കാത്തതിനാലാണ് ഇത്തരമൊരു പിശക് സംഭവിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവത്തിൽ ഐ.പി.സി 376–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിക്കൊണ്ട് സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച നീതിയുക്തവും ഉചിതവുമായ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി ഒരു കാരണവും കണ്ടെത്തിയില്ല എന്ന വസ്തുതയെ അത്തരമൊരു പിശക് ഒരു തരത്തിലും ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

14. പരസ്പരം എതിരിടുന്ന വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി ശ്രദ്ധാപൂർവം പരിശോധിക്കുകയും ബാധകമായ നിയമത്തോട് ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

15. ഐപിസി 376, 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള യഥാക്രമം ബലാത്സംഗം, അസഭ്യം പറയൽ, ഭീഷണിപ്പെടുത്തൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങൾ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി നേരിടുന്നു; സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 അനുസരിച്ച് ഒരുമിച്ച് വിചാരണ നടത്താനാകുന്ന തരത്തിൽ, *ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമായ പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പര ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതായി* പറയാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കേസിൽ നിശ്ചയിക്കേണ്ട പ്രധാന ചോദ്യം.

16. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുഖ്യമായതും വസ്തുതാപരമായതുമായ ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, രണ്ട് ബാഹ്യ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ് അതിൽ നിന്ന് മുക്തമാകേണ്ടത് ന്യായവും ഉചിതവുമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

16.1. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത് ഈ കേസിൽ ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കക്ഷികളുടെ വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി

ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവ വിശദമായി കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല. കുറ്റവിമുക്തമാക്കൽ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കേസെന്ന മട്ടിൽ തികച്ചും അശ്രദ്ധമായും തെറ്റായ അനുമാനത്തോടെയുമാണ് ഹൈക്കോടതി പുനഃപരിശോധനാ ഹർജി കൈകാര്യം ചെയ്തത് എന്ന കാര്യം വലിയ തർക്കമുള്ളതല്ല. എന്നിരുന്നാലും, തുടക്കത്തിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഹൈക്കോടതിയുടെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കായി വിഷയം റിമാൻഡ് ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, സെഷൻസ് ജഡ്ജി പാസാക്കിയ 28.10.2017 ലെ ഉത്തരവിന്റെ സാധുതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസക്തമായ ചോദ്യം ഈ അപ്പീലിൽ തന്നെ അതിന്റെ മെറിറ്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് നീതിയുക്തവും ഉചിതവും ആയിരിക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതിനാൽ, പരസ്പരം എതിരിടുന്ന കക്ഷികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ നടത്തിയ വാദങ്ങളെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ, ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് ഈ കോടതി അത്തരത്തിൽ വിടുന്നു.

16.2. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗണ്യമായ ചോദ്യവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത മറ്റൊരു വശം, രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്കെതിരേ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബലാത്സംഗ ആരോപണം ശരിയായതാണോ അല്ലയോ എന്നതു സംബന്ധിച്ച എതിർവാദങ്ങളാണ്. അത്തരം ആരോപണങ്ങളുടെ വസ്തുതകളെ കുറിച്ചും സമ്മതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചും ലൈംഗിക കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇരയായ ഒരാളുടെ മൊഴികൾക്ക് കോടതികൾ നൽകുന്ന മൂല്യവും മതിപ്പും സംബന്ധിച്ചും അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി സുദീർഘമായി വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. ബലാത്സംഗക്കുറ്റത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവാളിയെന്ന് വിധിക്കുന്നതിന് പ്രോസിക്യൂട്ടിക്സ് നൽകുന്ന ഉറച്ച തെളിവുകൾ മാത്രം മതിയാകുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകനും ഈ വാദഗതിയിൽ പങ്കുചേർന്നു. ഈ വാദങ്ങളിൽ, അപ്പീൽവാദി സ്വീകരിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന സുസ്ഥിരമായ നിലപാടും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന് വിപരീതമായി ബലാൽസംഗ ആരോപണങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ച കഥയാണെന്നും രണ്ടാം കക്ഷിക്കെതിരായ പീഡനം തുടരാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് ഇത് മുന്നോട്ട് വെച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. അമിതമായ കാലതാമസത്തിന് ശേഷമാണ് എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതെന്നും വാദമുണ്ട്. ബലാത്സംഗ ആരോപണങ്ങളുടെ അർഹതയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ വാദങ്ങളെ കുറിച്ച് ഈ അപ്പീലിൽ ഒരു വിധിയോ അഭിപ്രായമോ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വേർതിരിക്കുകയും കുറ്റാരോപിതനായ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണത്തിൽ നിന്ന് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവത്തിൽ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്ത സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിന്റെ സാധുതയെ കുറിച്ചുള്ളതാണ് ഈ അപ്പീലിൽ പരിഗണിക്കേണ്ട പരിമിതമായ ചോദ്യം. ഇപ്പോഴത്തെ ഘട്ടത്തിൽ,

മേൽപ്പറഞ്ഞ ആരോപണങ്ങളുടെ മേന്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്താൽ അത് അകാലത്തിൽ ഉള്ളതാകും. നിലവിലെ ഘട്ടത്തിലെ പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്നവ മാത്രമാണ്; അന്വേഷണത്തിന് ശേഷം, ഐപിസി 376, 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുന്നതിനായി കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഫലമായി ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രോസിക്യൂഷൻ ചമോലിയിൽ മുന്നോട്ട് പോയില്ല. അതിനാൽ, ബലാത്സംഗ ആരോപണങ്ങളുടെ ശരിതെറ്റുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കങ്ങളുടെ ഈ ഭാഗവും കൂടുതൽ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും രേഖപ്പെടുത്താതെ അതിൽ മാത്രമായി ഇവിടെ വിടുകയാണ്.

17.വിഷയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മുഖ്യമായ ചോദ്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രസക്തമായതും ഇവിടെ പരാമർശിച്ചതുമായ, 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ 177, 178, 179, 180, 184, 218, 220 വകുപ്പുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

> 177. അന്വേഷണവിചാരണയ്ക്കും വിചാരണയ്ക്കും ഉള്ള സാധാരണ സ്ഥലം – ഏതൊരു കുറ്റവും, സാധാരണമായി ഏതു കോടതിയുടെ തദ്ദേശാധികാരിതയ്ക്കുള്ളിലാണോ അത് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്, ആ കോടതി അന്വേഷണവിചാരണ ചെയ്യുകയും വിചാരണചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.
>
> 178. അന്വേഷണവിചാരണയ്ക്കുള്ളതോ വിചാരണയ്ക്കുള്ളതോ ആയ സ്ഥലം. – (ക) അനേകം തദ്ദേശ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏതിനുള്ളിൽ വച്ചാണോ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് അനിശ്ചിതമായിരിക്കുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ
>
> (ഖ) കുറ്റം ഭാഗികമായി ഒരു തദ്ദേശ പ്രദേശത്തുവച്ചും ഭാഗികമായി മറെറാന്നിൽവച്ചും ചെയ്യുന്നിടത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ
>
> (ഗ) കുറ്റം തുടരുന്ന ഒന്നായിരിക്കുകയും, ഒന്നിലധികം തദ്ദേശ പ്രദേശങ്ങളിൽവച്ച് ചെയ്യുന്നത് തുടരുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ (1) അത് വ്യത്യസ്ത തദ്ദേശ പ്രദേശങ്ങളിൽ വച്ചു ചെയ്യുന്ന കൃത്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നിടത്തോ,
>
> അങ്ങനെയുള്ള തദ്ദേശ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും അധികാരിതയുള്ള കോടതിക്ക്, അത് അന്വേഷണവിചാരണചെയ്യുകയോ വിചാരണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.
>
> 179. കൃത്യം ചെയ്യുന്നതോ അനന്തരഫലം ഉണ്ടാകുന്നതോ ആയ സ്ഥലത്ത് കുറ്റം വിചാരണ ചെയ്യാമെന്ന്. ഒരു കൃത്യം എന്തെങ്കിലും ചെയ്തതു കാരണമായും അതിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു

അനന്തരഫലം കാരണമായും കുറ്റമായിരിക്കുമ്പോൾ, ആ കുറ്റം അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തതോ ആ അനന്തരഫലം ഉണ്ടായതോ ഏത് കോടതിയുടെ തദ്ദേശാധികാരിതയ്ക്കുള്ളിലാണോ, ആ കോടതിക്ക് അന്വേഷണവിചാരണ ചെയ്യുകയോ വിചാരണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

180. കൃത്യം മറ്റുകുറ്റവുമായുള്ള ബന്ധം കാരണം കുറ്റമാകുന്നിടത്ത് വിചാരണയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം –ഒരു കൃത്യം, അതിന്, ഒരു കുറ്റമായതോ, ചെയ്യുന്ന ആൾ കുറ്റം ചെയ്യാൻ സമർത്ഥതയുള്ള ആൾ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ കുറ്റമാകുമായിരുന്നതോ ആയ മറ്റെന്തെങ്കിലും കൃത്യവുമായുള്ള ബന്ധം കാരണം ഒരു കുറ്റം ആയിരിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യം പറഞ്ഞ കുറ്റം, ഏതു കോടതിയുടെ തദ്ദേശാധികാരിതയ്ക്കുള്ളിലാണോ രണ്ടിലേതെങ്കിലും കൃത്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്, ആ കോടതിക്ക് അന്വേഷണവിചാരണ ചെയ്യുകയോ വിചാരണചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

184. ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന കുറ്റങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം.: –

(ക) ഏതെങ്കിലും ആൾ ചെയ്ത വിവിധ കുറ്റങ്ങൾ അവയിൽ ഓരോന്നും വകുപ്പ് 219, അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 220 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 221 എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ബലത്തിൽ അയാളെ ഒരൊറ്റ വിചാരണയിൽ ചാർജ്ജ് ചെയ്ത് വിചാരണ ചെയ്യത്തക്കവയാവുകയോ

(ബി) പലയാളുകൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റമോ കുറ്റങ്ങളോ വകുപ്പ് 223 ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ ബലത്തിൽ അവരെ ഒരുമിച്ച് ചാർജ്ജ് ചെയ്ത് വിചാരണ ചെയ്യത്തക്കവയാവുകയോ

ചെയ്യുന്നിടത്ത്, ആ കുറ്റങ്ങൾ, അവയിൽ ഏതെങ്കിലും അന്വേഷണ വിചാരണ ചെയ്യാനോ വിചാരണ ചെയ്യാനോ ക്ഷമതയുള്ള ഏതെങ്കിലും കോടതിക്ക് അത് അന്വേഷണ വിചാരണ ചെയ്യുകയോ വിചാരണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

218. വിഭിന്നമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് വേറിട്ട ചാർജ്ജുകൾ.– (1) ഏതു കുറ്റത്തിനാണോ ഏതെങ്കിലും ആൾ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, അങ്ങനെയുള്ള ഏതൊരു വിഭിന്നമായ കുറ്റത്തിനും വെവ്വേറെയുള്ള ചാർജ്ജുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെയുള്ള ഓരോ ചാർജ്ജും വെവ്വേറേ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു:

എന്നാൽ, കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ, ലിഖിതമായ അപേക്ഷ വഴി അയാൾക്കെതിരേ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള എല്ലാ ചാർജ്ജുകളുമോ അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ ഏതെങ്കിലുമോ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും അയാൾക്ക് അതുകൊണ്ട് ദോഷമുണ്ടാകാൻ ഇടയാകില്ലെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് അഭിപ്രായം

ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അപ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

(2) ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ യാതൊന്നും 219, 220, 221, 223 എന്നീ വകുപ്പുകളിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ബാധിക്കുന്നതല്ല.

220. ഒന്നിലധികം കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള വിചാരണ. – (1) ഒരേ ഇടപാട് ആകത്തക്ക വിധം അന്യോനം ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങളുടെ ഒരൊറ്റ പരമ്പരയിൽ ഒരേ ആൾ ഒന്നിലധികം കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഏതൊരു കുറ്റത്തിനും അയാളെ ഒരൊറ്റ വിചാരണയിൽ ചാർജ്ജ് ചെയ്യുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

(2) വകുപ്പ് 212 ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (2)ൽ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 219 ൻറെ ഉപവകുപ്പ് (1)ൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പോലെ ഒന്നോ അതിലധികമോ കുറ്റകരമായ വിശ്വാസലംഘനക്കുറ്റത്തിനോ വസ്തുവിന്റെ നേരുകേടായ ദുർവിനിയോഗക്കുറ്റത്തിനോ ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരാൾ, ആ കുറ്റമോ കുറ്റങ്ങളോ ചെയ്യുന്നത് സുഖകരമാക്കാനോ ഒളിച്ചുവയ്ക്കാനോ വേണ്ടി, ഒന്നോ അതിലധികമോ കണക്കുകളുടെ വ്യാജീകരണ കുറ്റം ചെയ്തതിന് കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങനെയുള്ള ഏതൊരു കുറ്റത്തിനും അയൊളെ ഒരൊറ്റ വിചാരണയിൽ ചാർജ്ജ് ചെയ്യുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്

(3) ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങൾ, കുറ്റങ്ങൾ നിർവചിക്കുകയോ കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ നൽകാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതും, തത്സമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ളതുമായ ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലെ രണ്ടോ അതിലധികമോ വെവ്വേറെയുള്ള നിർവചനങ്ങളിൽ പ്പെടുന്ന ഒരു കുറ്റം എന്ന നിലയിൽ, കുറ്റമാമാക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ, അവയ്ക്ക് കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെട്ട ആളെ അങ്ങനെയുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും ഒരൊറ്റ വിചാരണയിൽ ചാർജ്ജ് ചെയ്യുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

(4) നിരവധി പ്രവൃത്തികളിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികളെ പ്രത്യേകമായി കണക്കാക്കിയാൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യമാകുകയും ഒരുമിച്ച് കണക്കാക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യം ആകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവയിൽ കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കെതിരെ, പ്രവൃത്തികളെ ഒരുമിച്ച് കണക്കാക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിലും ഒന്നോ അതിലധികോ പ്രവൃത്തികളിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലും അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ മൊത്തമായും ഒരു വിചാരണയിലൂടെ തന്നെ കുറ്റം ചുമത്തുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം.

(5) ഈ വകുപ്പിൽ അടങ്ങിയ യാതൊന്നും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമ സംഹിതയിലെ (1860 ലെ 45) വകുപ്പ് 71 നെ ബാധിക്കുന്നതല്ല."

18. ഈ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാന ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് പരസ്പരം എതിരിടുന്ന കക്ഷികൾക്കായി വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകർ ഉദ്ധരിച്ച മുൻ വിധിന്യായങ്ങൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരിശോധിക്കാം.

18.1. സതീന്ദർ കൗറിന്റെ (മേൽ പരാമർശം) കേസിലെ വസ്തുതകൾ ഹ്രസ്വമായി പരിഗണിക്കാം. അതിലെ അപ്പീൽവാദിയെ പഞ്ചാബിലെ പട്യാലയിലെ ഭർതൃ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. ഭർത്താവിനും ഭർതൃവീട്ടുകാർക്കും എതിരേ പീഡനം, സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെടൽ എന്നീ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് പട്യാലയിലെ കോട്വാലി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അവർ പരാതി നൽകി. അതിനുശേഷം മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ അവർ ഡൽഹിയിലേക്ക് വന്നു. ആ സമയത്തും ഭർത്താവിന്റെ ഭീഷണി തുടർന്നു. ഐപിസി 406, 498 എ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ഡൽഹിയിലെ പശ്ചിം വിഹാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. സ്ത്രീധന വസ്തുക്കൾ ഏൽപ്പിച്ചത് പട്യാലയിൽ ആയതിനാലും വ്യവഹാര കാരണം ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് പട്യാലയിൽ ആയതിനാലും എഫ്ഐആർ അന്വേഷിക്കാൻ ന്യൂഡൽഹിയിലെ പശ്ചിം വിഹാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ സ്റ്റേഷൻ ഹൗസ് ഓഫീസർക്ക് അധികാരപരിധിയുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം കുറ്റാരോപിതർ ഉന്നയിച്ചു. ഇതിന് മറുപടിയായി, ന്യൂഡെൽഹിയിലെ പ്രസ്തുത അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കേസ് അന്വേഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്ന നിലപാട് ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഈ വീക്ഷണം ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ചില്ല, അതേസമയം, ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്തു: –

> "15. അതിനാൽ, നിലവിലെ കേസിൽ, ഡൽഹിയിലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിക്കുള്ളിൽ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് ആരോപിച്ച്, അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ അധികാരമില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷി വാദിച്ചതിനെ അംഗീകരിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതി ഗുരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തി. വിഷയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ തെളിവുകളുടെ വിലമതിപ്പ് നടത്തുക എന്നത് കോടതികളുടെ പ്രവർത്തനമാണ്. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, ഒരു അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിക്കുന്ന വിവരങ്ങളെ ഒരു പ്രത്യേക പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ഓഫീസർക്ക് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിനായി ജുഡീഷ്യൽ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഏതായാലും, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 178 (സി) കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിരവധി പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏത് പ്രദേശത്താണ് ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതെന്ന് ഉറപ്പില്ലാത്തപ്പോൾ,

അല്ലെങ്കിൽ വിവിധ പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെയ്ത നിരവധി പ്രവൃത്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കുറ്റകൃത്യമാണെങ്കിൽ, അത്തരം പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും അധികാരപരിധിയുള്ള ഒരു കോടതിക്ക് പ്രസ്തുത കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷിക്കാനോ വിചാരണ ചെയ്യാനോ കഴിയും. അതിനാൽ, അന്വേഷണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ പശ്ചിം വിഹാർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ എസ്എച്ച്ഒയ്ക്ക് പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് നിയമവിരുദ്ധവും തെറ്റുമാണ്. ഇതിനുപുറമെ, ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന് അന്വേഷിക്കാൻ പ്രാദേശിക അധികാരമില്ലെന്ന കാരണത്താൽ ഒരു നടപടിയെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 156 (2) വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി രണ്ടാം എതിർകക്ഷി നൽകിയ ഹർജി പരിഗണിച്ചപ്പോൾ ഹൈക്കോടതി ഈ വിലക്ക് പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചു. "

18.2. *സുനിത കുമാരി കശ്യപ് (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ*, അപ്പീൽവാദിയായ ഭാര്യ ഐപിസി വകുപ്പ് 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 498–എ, 406, വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും 1961 ലെ സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമത്തിലെ 3, 4 വകുപ്പുകൾ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും ഗയയിൽ എഫ്ഐആർ ഫയൽ ചെയ്തു. റാഞ്ചിയിലെ ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ താൻ ക്രൂരതയും മോശം പെരുമാറ്റവും നേരിട്ടുവെന്നും തന്നെ ബലം പ്രയോഗിച്ച് തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരുകയായിരുന്നുവെന്നും അവൾ ആരോപിച്ചു. അവൾ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിന് ജൻമം നൽകിയപ്പോൾ, അത് അധിക ഭാരമായി എന്ന പേരിലും അവൾ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നേരിട്ടു. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവ് പുതിയൊരു ആവശ്യവുമായി രംഗത്തെത്തി. അവളുടെ പിതാവ് ഗയയിലെ വീട് അയാൾക്ക് നൽകിയില്ലെങ്കിൽ നൽ കിയില്ലെങ്കിൽ റാഞ്ചിയിലെ ഭർതൃ വീട്ടിലേക്ക് അവളെ തിരികെ കൊണ്ടുപോകില്ലെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. അധികാരപരിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള സമാനമായ ചോദ്യത്തിൽ, ഗയയിലെ നടപടികൾ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ചില്ല. ആ കേസിൽ, സിആർപിസി 177, 178, 179 വകുപ്പുകൾ പരാമർശിച്ച ശേഷം, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു:

"8... മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന്, കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുള്ള ഒരു കോടതി ആ കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യണമെന്നതാണ് സാധാരണ നിയമം എന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിരവധി പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏവിടെയാണ് കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതെന്ന് വ്യക്തതയില്ലാത്തപ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം ഭാഗികമായി ഒരു പ്രാദേശിക പ്രദേശത്തും ഭാഗികമായി മറ്റൊന്നിലും നടത്തുമ്പോൾ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം

തുടർച്ചയായതോ ഒന്നിലധികം പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ തുടരുന്നതോ വിവിധ പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ നടക്കുന്നതോ ആണെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 178 അനുസരിച്ച്. അത്തരം ഏതെങ്കിലും പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളുടെ അധികാരപരിധിയുള്ള കോടതിക്ക് കുറ്റകൃത്യം അന്വേഷിക്കാനും വിചാരണ ചെയ്യാനും അധികാരമുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായി എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തതോ അത്തരം അനന്തരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായതോ ആയ സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുള്ള ഒരു കോടതിക്ക് അത് അന്വേഷിക്കുകയോ വിചാരണ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാമെന്ന് വകുപ്പ് 179 വ്യക്തമാക്കുന്നു."

18.2.1. പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലേക്ക് തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽ വാദിക്കു നേരേയുണ്ടായ മോശം പെരുമാറ്റവും അപമാനിക്കലും തുടർച്ചയായ ഒന്നാണെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു; ഒന്നിലധികം പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത് നടന്നു; അതിലൊന്ന് ഗയയാണ് എന്നതിനാൽ ഗയയിലെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അവിടെ ചുമത്തിയ ക്രിമിനൽ കേസുമായി മുന്നോട്ട്പോകാൻ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു: –

> "18. ... റാഞ്ചിയിൽ ഭർത്താവിന്റെയും അയാളുടെ ബന്ധുക്കളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ മോശം പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചും ക്രൂരതയെക്കുറിച്ചും അപ്പീൽ വാദിയായ ഭാര്യ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രത്യേക വാദങ്ങളും, അത്തരം പ്രവൃത്തികൾക്ക് പിന്നാലെ, സ്ത്രീധന ആവശ്യം നിറവേറ്റാത്തതിന് ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഭർത്താവ് അവളെ ഗയയിലെ മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിയെന്നതും പരിഗണിക്കണം. കോഡിലെ 178, 179 വകുപ്പുകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ കേസിലെ കുറ്റകൃത്യം ഒന്നിലധികം പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഗയയാണെന്നും ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അതിനാൽ, ഗയയിലെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് അവിടെ സ്ഥാപിതമായ ക്രിമിനൽ കേസുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ അധികാരമുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കുറ്റകൃത്യം തുടർച്ചയായ ഒന്നായതിനാലും ഗയയിലെ സംഭവം അപ്പീൽവാദിയോടുള്ള പീഡനത്തിന്റെയും മോശം പെരുമാറ്റത്തിന്റെയും തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ അനന്തരഫലം മാത്രമായതിനാലും, വകുപ്പ് 178 ലെ ഖണ്ഡം (സി) ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു."

19. മേൽപ്പറഞ്ഞ *സത്വീന്ദർ കൗർ, സുനിത കുമാരി കശ്യപ്* എന്നീ കേസുകളിലെ ചില പ്രധാന സവിശേഷതകൾ നിലവിലെ കേസിൽ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുന്നതിനായി വിവരിക്കാം.

19.1. *സത്വീന്ദർ കൗറിന്റെ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ, പൊലീസ് അന്വേഷണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലെ അധികാരപരിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം ഉയർന്നു. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ,

ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനോ ഒരു പ്രത്യേക പോലീസ് സ്റ്റേഷനോ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ശേഖരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ജൂഡീഷ്യൽ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ആ കേസിൽ ഈ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന പ്രദേശം/ പ്രദേശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് അനിശ്ചിതത്വമുള്ള സാഹചര്യത്തിലെ അധികാരപരിധി സംബന്ധിച്ച് സിആർപിസി വകുപ്പ് 178 ലെ ഖണ്ഡം (സി) കോടതി പരാമർശിച്ചു. ഇതിന്റെ തുടർച്ചയായി, സിആർപിസി വകുപ്പ് 156 (2) പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, അന്വേഷിക്കാനുള്ള അധികാരപരിധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഒരു നടപടിയെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പ്രസ്തുത കേസിൽ, പട്യാലയിൽ വെച്ച് ഉപദ്രവിച്ചതായും സ്ത്രീധനം ആവശ്യപ്പെട്ടതായും അപ്പീൽവാദി ആരോപിച്ചിരുന്നു, മാതാപിതാക്കൾക്കൊപ്പം താമസിക്കാൻ ഡൽഹിയിലെത്തിയ ശേഷവും ഭർത്താവിന്റെ ഭീഷണികൾ തുടർന്നുവെന്നും ആരോപണമുണ്ട്. പട്യാലയിലായാലും ഡൽഹിയിലായാലും ഐപിസി 406, 498 എ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ് പരാതിയിലുള്ളത്. സുനിത കുമാരി കശ്യപിന്റെ (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ, ഈ കോടതി സിആർപിസി 177, 178, 179 വകുപ്പുകൾ സംയോജിപ്പിച്ച് വായിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന ചട്ടങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കേസിലും, 1961 ലെ സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമത്തിലെ 406, 498–എ വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ കുറിച്ചായിരുന്നു പരാതി. അതായത്, അടിസ്ഥാനപരമായി ഭർത്താവിന്റെയും ബന്ധുക്കളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള മോശമായ പെരുമാറ്റം, ക്രൂരത, ആവശ്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പരാതി; വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യം അനുസരിച്ച്, അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ റാഞ്ചിയിൽ നടക്കുകയും ഗയയിൽ തുടരുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത കേസ് തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യമാണെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി.

19.2. *സത്വീന്ദർ കൗറിന്റെ (മേൽ പരാമർശം) കേസ്* അന്വേഷണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ അധികാരപരിധിയുടെ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നതായിരുന്നു (അത് ഈ കോടതി അംഗീകരിച്ചില്ല). ഐപിസി 406, 498–എ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള പ്രധാന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സ്ത്രീയുടെ ഭർതൃവീട്ടിൽ നടന്നുവെന്നും മറ്റൊരു പ്രദേശത്തുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയ ശേഷവും ഈ കുറ്റകൃത്യം തുടർന്നുവെന്നതുമാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസുകളിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ വസ്തുത. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, സിആർപിസി വകുപ്പ് 178 ലെ ഖണ്ഡം (സി) പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു, 'കുറ്റം തുടരുന്ന ഒന്നായിരിക്കുകയും, ഒന്നിലധികം തദ്ദേശ പ്രദേശങ്ങളിൽവച്ച് ചെയ്യുന്നത് തുടരുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോ,' എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ സാഹചര്യം.

19.2. ഒരു പ്രദേശത്ത് ഭാഗികമായും മറ്റൊന്നിൽ ഭാഗികമായും ഒരു കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരേ കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നത്

തുടരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെയ്ത നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഏതൊക്കെ മേഖലകളിൽ വെച്ചാണ് കുറ്റകൃത്യം നടന്നത് എന്നതിൽ വ്യക്തതയില്ലാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാണ് സിആർപിസി വകുപ്പ് 178 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ അടിസ്ഥാനപരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രാഥമികമായി ഒരേ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസുകളിൽ ഐപിസി വകുപ്പ് 498–എ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 406 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു പോലെ തുടർച്ചയായ പ്രവൃത്തികളോ വ്യത്യസ്ത പ്രവൃത്തികളോ ഉൾപ്പെടുന്നതു മൂലം വ്യത്യസ്ത പ്രാദേശിക പ്രദേശങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ വ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഒരൊറ്റ കുറ്റകൃത്യമാണ് ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുക. കുറ്റകൃത്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനെയും അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെയും സിആർപിസി വകുപ്പ് 179 അനുസരിച്ച് ഒരൊറ്റ കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാം, കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിക്കപ്പെട്ട അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം സംഭവിച്ച പ്രദേശത്തിന്റെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള കോടതിക്ക് വിചാരണ ചെയ്യാം. മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രവൃത്തി കുറ്റകൃത്യമായി മാറുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആ പ്രവൃത്തിയെ സിആർപിസി വകുപ്പ് 180 അനുസരിച്ച്, ഈ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് നടന്ന പ്രദേശത്തെ കോടതിക്ക് വിചാരണ ചെയ്യാം. ഓരോ കുറ്റകൃത്യവും സാധാരണയായി പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയിലുള്ള ഒരു കോടതി അന്വേഷിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും വേണമെന്ന, സിആർപിസി വകുപ്പ് 177 വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാധാരണ ചട്ടത്തിന് അപവാദങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ.

19.3. മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളും, സിആർപിസി വകുപ്പ് 178 ന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും, നിലവിലെ കേസിൽ ഇത് നേരിട്ട് സഹായം നൽകുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ വസ്തുത വ്യത്യസ്തമാണ്. വിഭജിക്കപ്പെട്ടതോ തുടർച്ചയായതോ ആയ പ്രവൃത്തികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ കേസല്ല ഇത്.

20. നിലവിലെ കേസിന്റെയും പരാതിയുടെയും വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യം പരിശോധിക്കാം. ഇവിടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയിട്ടുള്ള ഒരേ വ്യക്തി, ഇവിടെ അപ്പീൽവാദിയിട്ടുള്ള ഒരേ വ്യക്തിക്കെതിരേ ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവത്തിലുള്ളതും വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്നതുമായ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇരുവരും തമ്മിൽ നടന്ന, സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാത്ത വിവാഹാലോചനയിൽ നിന്നാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉത്ഭവം . തീർച്ചയായും വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ആരോപണങ്ങൾ. ഒരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ബലാത്സംഗക്കുറ്റം (ഐപിസി വകുപ്പ് 376) സംബന്ധിച്ചാണ്, ചമോലി ജില്ലയിലെ തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ കഴിയവെ അപ്പീൽവാദിയെ ഫോൺ

കോളുകളിലൂടെ അസഭ്യം പറയുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നത് സംബന്ധിച്ചാണ് മറ്റൊരു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങൾ (ഐപിസി വകുപ്പ് 504, 506). ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിക്ക് എതിരെ ഒരൊറ്റ വിചാരണയിലൂടെ കുറ്റം ചുമത്താനും വിചാരണ ചെയ്യാനും കഴിയുന്ന തരത്തിലാണോ ഈ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ എന്നതാണ് സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 ഉം സിആർപിസി വകുപ്പ് 184 ഉം പരാമർശിച്ച് പരിശോധിക്കേണ്ട ചോദ്യം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മുമ്പ് പരാമർശിച്ചതു പോലെ, ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യുക ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, 'ഒരേ ഇടപാട് രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പര' എന്ന് ആരോപിക്കപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികളെ പറയാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ഈ കേസിലെ ചോദ്യം. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ സവിശേഷ വസ്തുതകളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന്, മറ്റ് ചില വിധിന്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് ഫലപ്രദമായേക്കും

20.1. 'ഒരേ ഇടപാട്' എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രകൃതം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അതിന് കൃത്യമായ നിർവചനം നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നും രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികളെ ഒരേ ഇടപാടായി കാണാനാകുമോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി സാർവത്രികമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന സമഗ്രമായ സൂത്രവാക്യം വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും *മോഹൻ ബൈത ആൻഡ് അദേർസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ ആൻഡ് അനദർ :(2001) 4 എസ്സിസി 350* കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതി ഇതിനായി ചില ഘടകങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചു, നിശ്ചിത വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ഇവ പ്രസക്തമാണ്. പ്രസ്തുത കേസിൽ, മരണപ്പെട്ടയാളുടെ പിതാവിന്റെ പരാതിയിൽ ബീഹാറിലെ ഭഗൽപൂർ ജില്ലയിലുള്ള നാഥ്നഗർ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഐപിസി വകുപ്പ് 304–ബി / 34/ 406 പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കി 03.04.1999 ന് പോലീസ് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 304–ബി പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യം ഉത്തർപ്രദേശിലെ ജഹാനഗഞ്ചിലാണ് നടന്നതെന്നും ഭഗൽപൂർ കോടതിക്ക് ഇത് വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലെന്നും പ്രാദേശിക അധികാരപരിധിയുടെ അഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് വിഷയവുമായി മുന്നോട്ട് പോകരുതെന്ന് മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിർദ്ദേശം നൽകണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് കുറ്റാരോപിതർ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. കുറ്റാരോപിതരുടെ ഹർജി ഹൈക്കോടതി തള്ളി. സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 ന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന തരത്തിൽ, ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ പ്രവൃത്തികളെന്ന് തുടർന്നുള്ള അപ്പീലിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. ഭഗൽപൂരിലെ മജിസ് ട്രേറ്റിനോട് വിഷയം വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഈ കോടതി, സിആർപിസി 177, 220 വകുപ്പുകൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"4..... ശ്രീ മിശ്ര ആശ്രയിച്ച ക്രിമിനൽ നടപടിനിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 177 ൽ "സാധാരണയായി" എന്ന പദപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു. "സാധാരണയായി" എന്ന പദത്തിന്റെ ഉപയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈ വ്യവസ്ഥ പൊതുവായ ഒന്നാണെന്നും ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി ഇത് വായിക്കണമെന്നുമാണ്. ഇതുകൂടാതെ, "സാധാരണയായി" എന്ന വാക്കിന് നൽകിയിട്ടുള്ള അപവാദങ്ങൾ നിയമം പ്രത്യേകമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലെന്നും സൗകര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ ഒരേ കോടതിയിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സംയുക്ത വിചാരണ നടത്തുന്നത് നിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കാമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈ കോടതി സ്വീകരിക്കുന്നത്.....ഒരേ വ്യക്തി ചെയ്ത ഒന്നിലധികം കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ ഒരേ ഇടപാട് രൂപീകരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പരയായി കാണാനാകുമെങ്കിൽ അവയെ ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണെന്ന് ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 220 വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. 'ഒരേ ഇടപാട്' എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ പ്രകൃതം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അതിന് കൃത്യമായ നിർവചനം നൽകാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ യാന്ത്രികമായി അല്ലെങ്കിൽ സാങ്കേതികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ഒരു പ്രത്യേക കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അവയെ ഒരു ഇടപാടായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നത് സാമാന്യബുദ്ധിയുടെയും സാധാരണ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കണം. രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികളെ ഒരേ ഇടപാടായി കാണാനാകുമോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി സാർവത്രികമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന സമഗ്രമായ സൂത്രവാക്യം വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, അടുത്തടുത്ത സമയം, ഒരേ സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തടുത്ത സ്ഥലങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികളിലെ തുടർച്ച, ഒരേ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ രൂപകൽപ്പന എന്നിവ ചില പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണോ അല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേക കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട ഘടകങ്ങളാണ്. അതിനാൽ, ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പരയാണോ കേസിലെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ എന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ തീരുമാനിക്കേണ്ട വസ്തുതയുടെ ചോദ്യമാണ്."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

20.2. *മോഹൻ ബൈത (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ പ്രസ്തുത തീരുമാനം *അഞ്ജു ചൗധരി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഉത്തർപ്രദേശ് ആൻഡ് അനദർ :(2013) 6 എസ്സിസി 384* കേസിൽ ഈ കോടതി പിന്നീട് പരാമർശിക്കുകയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടാണോ എന്ന ചോദ്യം നിർണയിക്കുന്നതിന് പ്രയോഗിക്കേണ്ട പരിശോധനകൾ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു:–

> "43. ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ പൊതുവായ വിചാരണ നടത്തുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പൊതു എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നത് ശരിയാണ്. നേരിട്ട് പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു ഫോർമുലയും ഇക്കാര്യത്തിൽ നൽകാനാകില്ല, ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന "ഒരേ ഇടപാട്" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് അതിന്റെ പ്രകൃതത്തിൽ നിന്ന് കൃത്യമായ നിർവചനം നൽകാനാകില്ലെന്ന് *മോഹൻ ബൈത v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ (എസ്സിസി പേജ് 354–55, ഖണ്ഡിക 4)* കേസിൽ ഈ കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ട. ഇത് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ യാന്ത്രികമായി അല്ലെങ്കിൽ സാങ്കേതികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ഒരു പ്രത്യേക കേസിന്റെ വസ്തുതകളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അവയെ ഒരു ഇടപാടായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നത് സാമാന്യബുദ്ധിയുടെയും സാധാരണ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കണം.
>
> 44. രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികളെ ഒരേ ഇടപാടായി കാണാനാകുമോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി സാർവത്രികമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന സമഗ്രമായ സൂത്രവാക്യം വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, അടുത്തടുത്ത സമയം, ഒരേ സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തടുത്ത സ്ഥലങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികളിലെ തുടർച്ച, ഒരേ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ രൂപകൽപ്പന എന്നിവ ചില പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണോ അല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേക കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട ഘടകങ്ങളാണ്. അതിനാൽ, ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ഒരു പരമ്പരയാണോ എന്നത് മേൽപ്പറഞ്ഞ മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ തീരുമാനിക്കേണ്ട വസ്തുതയുടെ ചോദ്യമാണ്." വ്യത്യസ്ത വ്യക്തികളുടെ പങ്കാളിത്തത്തോടെ വ്യത്യസ്ത സമയങ്ങളിൽ രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ, അവയിൽ പൊതുവായ ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും അവയിലെ ഉദ്ദേശ്യം

വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നതായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കാൻ കോടതിക്ക് സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ, അവയിൽ ഒരു പൊതു എഫ്ഐആർ അല്ലെങ്കിൽ തുടർ എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതോ പൊതുവായ വിചാരണ നടത്തുന്നതോ അനുവദനീയമായിരിക്കില്ല.

45. പ്രവൃത്തികൾ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയോ കാരണത്തിന്റെയോ കാര്യത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഫലത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ മുഖ്യമായതും അനുബന്ധമായവയും എന്ന നിലയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതും അത്തരത്തിൽ അത് തുടർച്ചയായ പ്രവർത്തനമാകുന്നുണ്ടോ എന്നതുമാണ് നിരവധി കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരേ ഇടപാടിന്റെ ഭാഗമാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശോധന. അതിനാൽ, ഉദ്ദേശ്യമോ രൂപകൽപ്പനയോ സമാനമാണെങ്കിൽ, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ചയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും "ഒരേ ഇടപാടിന്റെ നിർവഹണത്തിൽ ചെയ്ത" ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രതിചേർക്കാൻ കഴിയും."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

20.3. 'ഒരേ ഇടപാട്' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് കൃത്യമായ നിർവചനം നൽകാനാകില്ലെന്ന് മോഹൻ ബൈതയുടെയും അഞ്ജു ചൗധരിയുടെയും കേസുകളിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഈ കോടതി അടിവരയിട്ടു പറഞ്ഞു; രണ്ടോ അതിലധികമോ പ്രവൃത്തികൾ ഒരേ ഇടപാടാണോ എന്ന് നിർണയിക്കുന്നതിന് സാർവത്രികമായി പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു സൂത്രവാക്യവും നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഈ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം കേസിലെ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ട ചോദ്യമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോഴും ഇതിന്റെ പരിശോധനയിൽ വരുന്ന ചില ഘടകങ്ങൾ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി; സമയത്തിന്റെ സാമീപ്യം, ഒരേ സ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥലത്തിന്റെ സാമീപ്യം, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടർച്ച, ഉദ്ദേശ്യമോ രൂപകൽപ്പനയോ ഒന്നായിരിക്കൽ തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ. ഈ ഘടകങ്ങൾ സാമാന്യബുദ്ധിയിലും ഭാഷയുടെ സാധാരണ പ്രയോഗത്തിലും വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, 'ഒരേ ഇടപാട്' എന്ന വിഷമകരമായ ചോദ്യം യുക്തിസഹമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയും.

21. മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിലവിലെ കേസിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികളെ ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര എന്നു പറയാൻ കഴിയുമോ എന്ന് നമുക്ക്

പരിശോധിക്കാം. ഇത് പൂർണമായും വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരം കാണേണ്ട ചോദ്യമാണ്, ബലാത്സംഗക്കുറ്റം നടന്നതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ഡൽഹിയിലാണ് എന്ന പരിഗണനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സെഷൻസ് ജഡ്ജി അപ്പീൽവാദിക്കെതിരായ തീരുമാനമെടുത്തത്; ബലാത്സംഗക്കുറ്റം തുടർച്ചയായ കുറ്റകൃത്യമായിരുന്നില്ല; അപ്പീൽവാദിയെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഫോണിലൂടെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്ന ആരോപണം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റകൃത്യവുമായി ചേർന്ന് ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിലെ പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പരയായി മാറുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് സെഷൻസ് ജഡ്ജി മുന്നോട്ടുവെച്ച കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് യാതൊരു മടിയുമില്ല.

22. നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദി പറയുന്നതനുസരിച്ച്, രണ്ടാം എതിർ കക്ഷിയുമായുള്ള അവളുടെ വിവാഹനിശ്ചയം 13.11.2015 ന് ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിലിലുള്ള ദാംഗിധർ ഗ്രാമത്തിൽ വെച്ച് നടന്നു; പിന്നീട്, രണ്ടാം എതിർകക്ഷി അവളോട് പർച്ചേസിംഗിനായി ഡൽഹിയിലേക്ക് വരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവൾക്ക് താൽപ്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ എങ്കിലും വിവാഹനിശ്ചയം ലംഘിക്കുമെന്ന രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഭീഷണിയുടെ ഫലമായി അവൾ ഡൽഹിയിലേക്ക് പോയി; 21.02.2016 മുതൽ 24.02.2016 വരെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായും വിവാഹത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും രണ്ടാം എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദിയുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു; പിന്നീട് വീട് പണിയുന്നതിനായി 25 ലക്ഷം രൂപ കൊണ്ടുവരാൻ കുറ്റാരോപിതൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, പണം ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കുവെന്നും പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദിയുടെ അമ്മ ഗൈർസൈൻ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ നൽകിയ പരാതിയിൽ കുറ്റാരോപിതൻ– രണ്ടാം എതിർകക്ഷി 01.11.2016 ന് ഒരു സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിച്ചുവെന്നും അപ്പീൽവാദിയെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് അതിൽ ഉറപ്പ് നൽകിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അയാൾ അപ്പീൽവാദിയെ വിവാഹം കഴിച്ചില്ല, പകരം അസഭ്യം പറയുകയും കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം 23.03.2016 നും താൻ ഡൽഹി സന്ദർശിച്ചിരുന്നുവെന്നും വിവാഹ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ സമ്മതപ്രകാരം തന്നെ രണ്ട് തവണ കുറ്റാരോപിതനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്നും സിആർപിസി വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിൽ അപ്പീൽവാദി പറയുന്നു.

22.1. ആരോപണവിധേയമായ സംഭവങ്ങൾ / പ്രവൃത്തികൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാം. ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈൻ തെഹ്സിലിലുള്ള അവരുടെ ഗ്രാമമായ ദാംഗിധറിൽ 13.11.2015 നാണ് രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയും അപ്പീൽവാദിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ നിശ്ചയം നടന്നത്.

എന്നിരുന്നാലും ആ വിവാഹം നടന്നില്ല. 2016 ഫെബ്രുവരി, മാര്ച്ച് മാസങ്ങളിൽ ഡൽഹിയിൽ വച്ചാണ് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ലൈംഗിക ബന്ധം നടന്നത്. 2016 നവംബർ മാസത്തിലോ അതിനടുത്തോ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി ഫോണിലൂടെ അസഭ്യം പറയുകയും ഭീഷണികൾ മുഴക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണ് മറ്റ് ആരോപണങ്ങൾ. ഇവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ കാലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ സ്ഥലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അടുത്തടുത്ത് നടന്നവയായി പരിഗണിക്കാനാകുന്നതല്ല; അവ തുടർച്ചയിൽ സംഭവിച്ചതും ആയിരുന്നില്ല. വിവാഹം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഭീഷണി മൂലമാണ് താൻ ലൈംഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയതെന്ന് അപ്പീൽവാദി ആരോപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് ഫോണിലൂടെ തന്നെ അസഭ്യം പറയുകയും ഭീഷണി മുഴക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി തന്നെ വീണ്ടും ശാരീരിക ബന്ധത്തിന് നിർബന്ധിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന ആരോപണം അപ്പീൽ വാദിക്കില്ല. അതിനാൽ, രണ്ട് വ്യത്യസ്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി മാറുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെയും രീതിയുടെയും തുടർച്ച കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമാണ്. അതായത്, ഒരു കുറ്റകൃത്യം വകുപ്പ് 376 ന കീഴിലും മറ്റൊന്ന് 504/506 ന കീഴിലുമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഐപിസി 376-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ബലാത്സംഗ കുറ്റത്തിലേക്ക് നയിച്ച പ്രവൃത്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അപ്പീൽവാദിയുടെ ആരോപണങ്ങൾ പ്രകാരം തന്നെ ആ കൃത്യം പൂർത്തിയായ ഒന്നാണ്. അപ്പീൽവാദിയെ ശാരീരിക ബന്ധത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അല്ലെങ്കിൽ രൂപകൽപ്പന 2016 ഫെബ്രുവരി, മാർച്ച് മാസങ്ങളിൽ ഡൽഹിയിൽ പൂർത്തിയാക്കി. അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനം പിന്നീട് തുടർന്നുവെന്നോ ചമോലിയിൽ വെച്ചും അതുണ്ടായി എന്നോ അത്തരമൊരു പ്രവർത്തനത്തിന് വീണ്ടും കീഴടങ്ങാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് നേരേ എന്തെങ്കിലും ഭീഷണി മുഴക്കിയെന്നോ ആരോപണമില്ലായെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ, ഒരു കുറ്റകൃത്യവുമായി (ഐപിസി വകുപ്പ് 376) ബന്ധപ്പെട്ട് പൂർത്തിയാക്കിയ പ്രവൃത്തിയെ മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്ന മറ്റ് പ്രവൃത്തികളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

22.2. ഏത് കോണിൽ നിന്ന് നോക്കിയാലും, നൽകിയിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്ന്, ആരോപണവിധേയമായ പ്രവൃത്തികളെ ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്നവയായി ചേർത്തുവെക്കുന്നതിന് പ്രയാസമാണ്. ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ, തന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു കൂട്ടം ആരോപണങ്ങൾ, അതായത് ലൈംഗിക ചൂഷണവും ബലാത്സംഗവും (ഐപിസി സെക്ഷൻ 376) എന്നതും അധിക്ഷേപവും ഭീഷണിയും (ഐപിസി സെക്ഷൻ 504/506) എന്നതും പരസ്പരം ഇടകലരാത്ത ചേരുവകളാണ്; ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരേ ഇടപാട് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയായി അവയെ കാണാനാകില്ല.

23. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകളനുസരിച്ച്, ഡൽഹിയിൽ നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യം മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തവും വ്യതിരിക്തവുമാണെന്നും ഒരേ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലെന്നും ചമോലിയിലെ കോടതികൾക്ക് പ്രസ്തുത കുറ്റകൃത്യം വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലെന്നുമുള്ള സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ഈ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

24. വിഷയത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം, 2017 ലെ ക്രിമിനൽ കേസ് നമ്പർ 137 ൽ ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച 01.05.2019 ലെ വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും ആഘാതം, പ്രത്യാഘാതം, അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കുറ്റാരോപിതൻ– രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ വകുപ്പ് 504, വകുപ്പ് 506 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കുന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത വിധി. ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുന്നിൽ നടന്ന ഈ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ സാധുതയും ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

24.1. വിഷയത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം, 2017 ലെ ക്രിമിനൽ കേസ് നമ്പർ 137 ൽ ചമോലി ജില്ലയിലെ ഗൈർസൈനിലുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച 01.05.2019 ലെ വിധിയുടെയും ഉത്തരവിന്റെയും ആഘാതം, പ്രത്യാഘാതം, അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. സിആർപിസി 461–ാം വകുപ്പിന്റെ ഖണ്ഡം (1)ൽ പറയുന്നത് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണ്: –

> "461. നടപടിക്രമങ്ങളെ അസാധുവാക്കുന്ന ക്രമക്കേടുകൾ. – നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമുള്ളതായ അധികാരമില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇനിപ്പറയുന്ന എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതായത്:–
>
> …. ……..
>
> (1) ഒരു കുറ്റവാളിയെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നു;
>
> …. ……..
>
> അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നടപടികൾ അസാധുവായി മാറും."

24.1.1. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യാൻ പ്രസ്തുത ജുഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് നിയമപ്രകാരം അധികാരമില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. മറിച്ച്, ഐപിസി വകുപ്പ് 504 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം ഏത് മജിസ്ട്രേറ്റിനും വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. നിലവിലെ കേസിലെ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ഭീഷണി

വധഭീഷണിയാണ്, ഐപിസി വകുപ്പ് 506 ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇക്കാര്യം ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വിഷയം പരിഗണിച്ച മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഐ.പി.സി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾ വിചാരണ ചെയ്യാനുള്ള അധികാരമോ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കേസല്ലാ ഇത്. ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തെ വേർതിരിക്കാനുള്ള ഉത്തരവിന്റെ സാധുതയും കൃത്യതയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു കാര്യമാണ്, പക്ഷേ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ളിടത്തോളം, വിഷയം പ്രസ്തുത മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ വിചാരണയ്ക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഈ വാദം നിരസിക്കപ്പെടുന്നു.

24.2. ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിചാരണയിലൂടെ കടന്നുപോകുകയും കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയെ അതേ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതേ കുറ്റങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു വിചാരണയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാൻ കഴിയില്ലായെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അത്തരം ഏതൊരു പ്രക്രിയയും ഇരട്ട വിചാരണയെ നിരാകരിക്കുന്ന സ്ഥാപിത തത്വങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 (2)ലും സിആർപിസി വകുപ്പ് 300 ലും വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകും. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 20 ന്റെ ഖണ്ഡം (2) പ്രകാരമുള്ള പരിരക്ഷ ഇനിപ്പറയുന്ന തരത്തിൽ വ്യക്തവും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കിടയില്ലാത്തതും ആണ്.:–

"20. കുറ്റങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരിരക്ഷ. –

…. ……..

(2) ഒരേ കുറ്റത്തിന് ഒരാളെ ഒന്നിലധികം തവണ വിചാരണ ചെയ്യാനും ശിക്ഷിക്കാനും പാടില്ല.

…. ……."

24.2.1. 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 300 ഇപ്രകാരമാണ്: –

"300. ഒരിക്കൽ കുറ്റം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുകയോ കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത വ്യക്തി അതേ കുറ്റത്തിന് വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടരുത്. –

1. ഒരു കുറ്റത്തിന് ഒരിക്കൽ കോടതി വിചാരണ നേരിടുകയും ആ കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ കുറ്റവിമുക്തമാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ, അത്തരം ശിക്ഷയോ കുറ്റവിമുക്തമാക്കലോ പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരുമ്പോൾ, അതേ കുറ്റത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ നേരത്തേ ചുമത്തിയ കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അതേ വസ്തുതകളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 221 ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കുറ്റം ചുമത്താമായിരുന്നതോ അതിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥിരീകരണം നടത്താമായിരുന്നതോ ആയ മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ വിചാരണ നടത്താൻ പാടുള്ളതല്ല

2. കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തിയെ, മുൻ വിചാരണയിൽ 220–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം പ്രത്യേക കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടിയിരുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കുറ്റകൃത്യത്തിന്, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ സമ്മതത്തോടെ വിചാരണ ചെയ്യാം.

3. അനന്തര ഫലങ്ങളുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഒരു വ്യക്തി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കരുതുക; അയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് അനന്തരഫലങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ സംഭവിച്ചുവെന്ന് കോടതിക്ക് അറിയില്ലെങ്കിൽ, പിന്നീട് അനന്തര ഫലങ്ങൾ അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തിക്കൊപ്പം ചേരുമ്പോൾ അയാൾ നിർവഹിച്ച കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു കുറ്റകൃത്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അവസാനം സൂചിപ്പിച്ച അത്തരം കുറ്റകൃത്യത്തിന് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

4. ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളിലൂടെ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഒരു വ്യക്തി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെടുകയോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താലും, അത്തരം കുറ്റവിമുക്തമാക്കലോ കുറ്റസ്ഥിരീകരണമോ നിലനിൽക്കെ തന്നെ, അയാൾ ചെയ്ത അതേ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് മറ്റേതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം രൂപപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നീട് കുറ്റം ചുമത്തുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം; ആദ്യം വിചാരണ നടത്തിയ കോടതിക്ക് പിന്നീട് ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം വിചാരണ ചെയ്യാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലാ എന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിധേയമാണ് ഇത്.

5. വകുപ്പ് 258 പ്രകാരം കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെ കുറ്റവിമുക്തി നൽകിയ കോടതിയുടെയോ ആ കോടതിയുടെ മേൽക്കോടതിയായ മറ്റേതെങ്കിലും കോടതിയുടെയോ സമ്മതത്തോടെയല്ലാതെ അതേ കുറ്റത്തിന് വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

(6) 1897 ലെ ജനറൽ ക്ലോസസ് ആക്ടിലെ (1897–ലെ 10) 26–ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളെയോ ഈ കോഡിലെ 188–ാം വകുപ്പിനെയോ ഈ വകുപ്പിലെ യാതൊന്നും ബാധിക്കാൻ പാടില്ല.

വിശദീകരണം. – ഒരു പരാതി തള്ളിക്കളയുന്നതിനെയോ കുറ്റാരോപിതനെ വിട്ടയക്കുന്നതിനെയോ ഈ വകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി കുറ്റവിമുക്തി നൽകലായി കാണാനാകില്ല ."

24.3. വസ്തുതകളും നിലവിലെ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും വിലയിരുത്തിയാൽ, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ രണ്ടാം എതിർകക്ഷി കുറ്റവിമുക്തനാക്കപ്പെട്ടാലും ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള ബലാത്സംഗ കുറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അധികാരപരിധിയുള്ള സെഷൻസ് കോടതിക്ക് വിചാരണ നടത്താവുന്നതാണ് എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കാതെ തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു. കാരണം, ഈ കുറ്റകൃത്യം ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ കോടതി കൂടുതൽ പറയേണ്ടതില്ല.

25. വസ്തുതകളും ഈ കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഐപിസി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റവും ഐപിസി 504, 506 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റ് കുറ്റകൃത്യങ്ങളും സിആർപിസി വകുപ്പ് 220 പ്രകാരം ഒരുമിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാവുന്ന തരത്തിൽ "ഒരേ ഇടപാടിലെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ പരമ്പര' എന്നതിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല. അതിനാൽ, പ്രാദേശിക അധികാരപരിധി ഇല്ലാ എന്ന കാരണത്താൽ ചമോലിയിലെ സെഷൻസ് ജഡ്ജി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയത് ശരിയായ നടപടിയാണ്.

26. അതനുസരിച്ച്, മേൽപ്പറഞ്ഞവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുന്നു, അതിനാൽ തള്ളിക്കളയുന്നു.

അപ്പീൽ തള്ളി.